ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠ ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+5 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Επιφυλλίδα

του Πανελλήνιου Συλλόγου Αλληλεγγύης Συνταξιούχων / ΔΕΗ (ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ)

Αριστοτέλους 11-15 5ος Όροφος, Αθήνα, ΤΚ 10432
Τηλέφωνο: 2105249317 - 2105232602, Φαξ: 2105249331
e-mail: pasasdeh@otenet.gr, website: www.pasas-deh.gr

Τεύχος 26ο · ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2026

Μόνο ο οργανωμένος λαός μπορεί να σταθεί απέναντι στα «κοστολογημένα προγράμματα» της κυβέρνησης και των αστικών κομμάτων

Σε αυτό το τεύχος:

Της Σύνταξης.....2
Έπεσαν οι μάσκες της αντιλαϊκής πολιτικής
Υπάρχει δημοσιονομικός χώρος;.....3
Από τον λιγνίτη στα φωτοβολταϊκά,
στις ντομάτες και στα data centers.....4
Το τέρας με την ακόρεστη πείνα και δίψα.....5
Η ματωμένη απεργία των λιγνιτωρύχων
του Αλιβερίου 7/8/1933.....5
ΔΤ/Ανακοινώσεις/Δραστηριότητα Παραρτημάτων/
Ποιήματα.....6-8
Απαιτούμε το δικαίωμα στην ελεύθερη πρόσβαση
σε μουσεία και αρχαιολογικούς
χώρους όλο τον χρόνο.....9
ΝΑΖΑ, παράπλευρη απώλεια.....9
Διάτρητος θόλος.....10
Πλούτος και φτώχεια
στον χώρο του αθλητισμού.....11
Σίγησαν τα «Μαλαματένια λόγια».....12
Βίκτορ Χάρα, ο τραγουδοποιός
του λαού της Χιλής.....12
Έλλη Αλεξίου: "Η παιδαγωγός, η συγγραφέας,
η αγωνίστρια".....13
13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα...14
Τραγωδία στην Κυψέλη:
Όταν το κοινωνικό κράτος είναι ανύπαρκτο.....14
Ασθενείς ή πελάτες;.....15
Ο θεός πρόσφερε μόνο το νερό, αλλά ο άνθρωπος
έφτιαξε το κρασί!.....16

"... Αὐτὸ ποὺ πονάει περισσότερο
Εἶναι τὸ «λίγο» πού σου δώσανε γιὰ πολύ..
καὶ τὸ «πολύ σου» ποὺ μέτρησε για τίποτα."

Τάσος Λειβαδίτης

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,
Το ΔΣ του Συλλόγου, σας εύχεται καλό φθινόπωρο, καλή υγεία και καλή αγωνιστική περίοδο!

Οι συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας των συνταξιούχων που προηγήθηκαν σε τοπικό, περιφερειακό και πανελλαδικό επίπεδο, με σημαντικότερους σταθμούς την παναττική συγκέντρωση στις 18/2/2026 και το πανελλαδικό συλλαλητήριο στην Αθήνα στις 20/3/2026, καθώς και η συστράτευσή τους στις κινητοποιήσεις του ταξικού εργατικού κινήματος και στις αντιπολεμικές διαδηλώσεις, ήταν η παρακαταθήκη για τη συγκλονιστική συμμετοχή τους στη συγκέντρωση της ΔΕΘ.

Ο **ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ**, μέλος της **Ο**μοσπονδίας **Σ**υνταξιούχων **ΙΚΑ** (ΟΣΙΚΑ), ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα της **Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα (ΣΕΑ) των Συνταξιουχικών Οργανώσεων,** έγκαιρα ξεκίνησε την προετοιμασία για τη Θεσσαλονίκη.

Συνολικά η συμμετοχή των συνταξιούχων ξεπέρασε τους 9.000 αγωνιστές, που έσμιξαν στη μεγαλειώδη πορεία με το ταξικό εργατικό κίνημα, τους αγωνιστές της μικρομεσαίας αγροτιάς, τους αυτοαπασχολούμενους της πόλης, τους φοιτητές κλπ.

Η μάχη για την οργάνωσή της, η μαζική συμμετοχή στη συγκέντρωση, η επί ώρες καταδίκη των πολιτικών του κεφαλαίου, της ΕΕ, της κυβέρνησης και των κομμάτων που τις υπηρετούν, έδειξαν ότι ο **οργανωμένος λαός είναι η πραγματική δύναμη που μπορεί να σταθεί απέναντι στα «κοστολογημένα προγράμματα» της κυβέρνησης και των αστικών κομμάτων. Έδειξε την ανάγκη, η λαϊκή δυσαρέσκεια να εκφραστεί με οργανωμένη συλλογική δράση.**

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή η μαζική, μαχητική λαοθάλασσα «θάφτηκε» από το σύνολο των ΜΜΕ.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,
Όπως εκτίμησε και η ΣΕΑ *«…η κυβέρνηση, με τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού στη Δ.Ε.Θ, έδειξε για μια ακόμα φορά το πραγματικό αντισυνταξιουχικό αντεργατικό - αντιλαϊκό της πρόσωπο.»* και *«…ότι πρόκειται για μια άνευ προηγουμένου κοροϊδία και εμπαιγμό απέναντι στους απόμαχους της δουλειάς…»*

Όμως η επιτυχία του συλλαλητηρίου μας δίνει ώθηση να συνεχίσουμε τους αγώνες για τη λύση των συνταξιουχικών προβλημάτων.

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα για τους Συνταξιούχους (1/10), η ΣΕΑ αποφάσισε για το μήνα Οκτώβριο να γίνουν συσκέψεις και συγκεντρώσεις σε όλες τις περιφέρειες.

Στην **Αθήνα** την **Τετάρτη 14/10**, θα γίνει παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Εργασίας, στις 10.30 πμ, **για τα ζητήματα της χηρείας πριν το 2016 και του επιδόματος των 400 ευρώ ώστε να δοθεί σε όλους χωρίς ηλικιακά όρια.**

Την **Τετάρτη 21/10**, θα γίνει παναττική συγκέντρωση στις 10,30 πμ, στην πλατεία Εθνικής Αντίστασης (πρώην Κοτζιά), για να διεκδικήσουμε τα δίκαια αιτήματά μας και πορεία στο Υπουργείο Υγείας. Την ίδια μέρα θα έχουν κινητοποίηση και οι υγειονομικοί.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,
Το φθινόπωρο ξεκινά με νέες ανατιμήσεις σε βασικά αγαθά και υπέρογκες αυξήσεις στις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος και των καυσίμων. Η κυβερνητική προπαγάνδα για μειώσεις τιμών από τις «συμφωνίες κυρίων» με τους επιχειρηματικούς ομίλους, είναι σκέτη κοροϊδία. Όσο για το πετρέλαιο θέρμανσης, φαίνεται ότι θα ξεκινήσει από τα 1,75 ευρώ το λίτρο και μάλλον θα ξεπαγιάσουμε αφού σε σχέση με πέρυσι η τιμή είναι αυξημένη κατά 60%.

Το ματωμένο πρωτογενές πλεόνασμα για την περίοδο Ιανουαρίου - Αυγούστου 2026 έφτασε τα 6,5 δισ. ευρώ ξεπερνώντας κατά 1,511 δισ. ευρώ τον αρχικό στόχο, ενώ τα φορολογικά έσοδα (που το 95% προέρχεται από τη συνολική φορολησταία του λαού - κυρίως έμμεσοι φόροι), έφτασαν τα 49,527 δισ. ευρώ, αυξημένα κατά 1,399 δισ. ευρώ έναντι των στόχων. Τα στοιχεία αποκαλύπτουν ότι **η κυβέρνηση μέσα σε ένα 8μηνο έχει πάρει από τις τσέπες μας 20 φορές περισσότερα από αυτά που λέει ότι θα δώσει (2,5 δισ.).**

Συναδέλφισσες – Συνάδελφοι,
Ήδη βρισκόμαστε σε παρατεταμένη προεκλογική περίοδο. Τα διλήμματα και οι εκβιασμοί οργιάζουν, από την πλευρά της κυβέρνησης (προβάλλει την ανάγκη της *«κυβερνητικής σταθερότητας»*), από το κόμμα Τσίπρα, το ΠΑΣΟΚ και τα υπόλοιπα κόμματα που διακηρύσσουν ότι είναι ικανότερα, για να διασφαλίσουν τη σταθερότητα, τη σύγκλιση με την *«κανονικότητα»* της ΕΕ, την *«πάταξη της διαφθοράς»*, τη *«δίκαιη διαχείριση της αδικίας»*.

Οι μικροδιαφορές στις προτάσεις τους εξαντλούνται στους τρόπους και στην ταχύτητα που θα υλοποιήσουν τα «κοστολογημένα προγράμματα», «ευρωενωσιακών, μνημονιακών» προδιαγραφών.

Κάλπικη αντιπαράθεση, αφού τα «κοστολογημένα προγράμματα» κυβέρνησης και βολικής αντιπολίτευσης επιβεβαιώνουν τη στρατηγική τους σύγκλιση/συμφωνία με τη στροφή στην πολεμική οικονομία **(μαζί ψηφίζουν τα 7,5 δισ. ευρώ τον χρόνο για τους ΝΑΤΟικούς εξοπλισμούς, δήθεν για την «αμυντική θωράκιση της χώρας»)**, την πολεμική εμπλοκή της χώρας στους σχεδιασμούς των ΗΠΑ, ΝΑΤΟ και ΕΕ, **την τήρηση των δημοσιονομικών κανόνων της ΕΕ**, την **ενεργειακή πολιτική**, που εκτοξεύει τα κέρδη των ομίλων και τη φτώχεια του λαού. Μας εκπαιδεύουν επίσης, να περιορίσουμε τις απαιτήσεις μας και να παραμερίσουμε τις σύγχρονες ανάγκες μας, για να «μην μπει η χώρα σε περιπέτειες», αφού κάθε δίκαιο λαϊκό αίτημα έχει «δυσβάσταχτο κόστος, δεν αντέχει η οικονομία».

Κανένας τους δεν έχει πρόβλημα με τα καθαρά κέρδη των 12,1 δισ. ευρώ των εισηγμένων στο Χρηματιστήριο εταιρειών το 2025 (το βαφτίζουν «ανάπτυξη» και «θετικό επενδυτικό κλίμα»). Ούτε είπαν ποτέ ότι «η οικονομία δεν αντέχει» τον αναβαλλόμενο φόρο των τραπεζών, τις φοροαπαλλαγές των εφοπλιστών. Παλιά και νέα κόμματα ή αυτά που αναπαλαιώνονται, **κρύβουν ότι υπηρετούν την ίδια στρατηγική**, για να εγκλωβίσουν τη δίκαιη δυσαρέσκεια του λαού στις γνωστές αυταπάτες μιας κυβερνητικής εναλλαγής.

Το ζήτημα δεν είναι γενικώς η "κοστολόγηση", αλλά τα κριτήρια με τα οποία αυτή **γίνεται**. **Για εμάς**, τους συνταξιούχους, τους εργαζόμενους, **κριτήριο είναι μόνο ένα: Το πώς θα καλύψουμε τις σύγχρονες ανάγκες μας σύμφωνα με τις δυνατότητες που αντικειμενικά προσφέρει η εποχή μας.** Το πραγματικό κόστος για εμάς είναι ότι λείπουν χιλιάδες εκπαιδευτικοί από τα σχολεία, ότι εκατοντάδες νεοεπιτυχόντες δεν γράφτηκαν, αφού δεν αντέχουν το κόστος διαμονής, ότι λείπουν γιατροί και νοσηλευτές από τα νοσοκομεία, ότι δεν υπάρχει φροντίδα για τους ηλικιωμένους, ότι κλείνουν δομές απεξάρτησης…

Λένε ότι αν μεγαλώσει η πίτα θα ζήσει και ο λαός καλύτερα. Όμως η πίτα μεγαλώνει, αλλά μετατρέπεται σε κέρδη τραπεζών και

Υπεύθυνη Έκδοσης: Αγκαβανάκη Αιμιλία
Συντακτική Επιτροπή: Αγκαβανάκη Αιμιλία, Δερέμπεη Διαλεχτή, Μαστρολέων Ηλίας, Νικολάου Δημήτρης, Σταμέλλος Ηλίας, Στρούζας Γιάννης, Σώκος Γιάννης, Τσίρκας Πολύβιος

επιχειρηματικών ομίλων, σε αιματοβαμμένα πλεονάσματα, ταΐζει το τέρας της πολεμικής οικονομίας, ενώ τα λαϊκά προβλήματα μεγαλώνουν και γίνονται θανατηφόρα. Μιλούν για την «ανάγκη» για νέες περικοπές στα εργατικά, συνταξιουχικά, λαϊκά δικαιώματα.

Οι κυβερνήσεις ούτε θέλουν, ούτε μπορούν να ικανοποιήσουν τις σύγχρονες ανάγκες των πραγματικών παραγωγών του πλούτου, λόγω του ταξικού χαρακτήρα των πολιτικών που εφαρμόζουν.

Παράλληλα το σύστημα διαδίδει την ανιστόρητη θεωρία των δύο άκρων, την επίσημη ιδεολογία της ΕΕ. Με τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει, ξαναφέρνει στην επιφάνεια τις γνωστές φασιστικές δυνάμεις, είτε ως «μπαμπούλα», στη γνωστή λογική του «μικρότερου κακού», είτε για να διοχετεύεται η αντισυστημική διάθεση, στην πιο συστημική «σφιγκοφωλιά». Και βέβαια ως άλλοθι για να νομοθετεί κατασταλτικά μέτρα, που τελικά στοχεύουν στον **πραγματικό αντίπαλο του συστήματος, το λαϊκό κίνημα, τις ριζοσπαστικές δυνάμεις.**

Ένα τέτοιο πολυεργαλείο είναι ο εγκληματίας, που αποφυλακίστηκε πρόσφατα, αφού εξέτισε μόνο τη μισή του ποινή για τη διεύθυνση της εγκληματικής οργάνωσης που σκότωσε τον Παύλο Φύσσα, τον Σαχζάτ Λουκμάν, που επιτέθηκε δολοφονικά στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στο Πέραμα.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Οι πολεμικές συγκρούσεις, οι πόλεμοι, η ειρήνη με το πιστόλι στον κρόταφο, η πολεμική οικονομία, όλη η κατάσταση δημιουργεί προϋποθέσεις για να σκεφτούμε τι είναι αυτό που φταίει για όσα ζούμε. Να κατανοήσουμε τις αιτίες και τους αίτιους της σημερινής κατάστασης στη χώρα μας και στον κόσμο και να μην πέσουμε στις παγίδες της αναμονής κάποιας δήθεν φιλολαϊκής κυβέρνησης, μιας «δίκαιης διαχείρισης της αδικίας», ή μιας «έντιμης διαχείρισης της ανεντιμότητας».

Συνεχίζουμε την καλή μας πορεία, δίνουμε όλες μας τις δυνάμεις για την επιτυχία του αγωνιστικού προγράμματος της ΣΕΑ, τόσο στην Αθήνα όσο και στην Περιφέρεια. Παίρνουμε πρωτοβουλίες για τα ειδικά ζητήματα, που αντιμετωπίζουμε στην περιοχή μας, δίνουμε βάρος στον πολιτισμό.

Στηρίζουμε τους αγώνες του εργατικού ταξικού και λαϊκού κινήματος.

Μαζικοποιούμε το Σύλλογο, γιατί στη βάρβαρη κατάσταση που ζούμε, μόνο ο οργανωμένος λαός έχει τη δύναμη να σταθεί απέναντι!

Καλό φθινόπωρο, καλούς αγώνες!

ΕΠΕΣΑΝ ΟΙ ΜΑΣΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΛΑΪΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ;

Έχουμε μπει ήδη σε προεκλογική περίοδο. Κυβέρνηση και κόμματα της αντιπολίτευσης προσπαθούν να επικοινωνήσουν το πρόγραμμά τους, τις θέσεις και απόψεις τους, εν όψη των εκλογών.

Όλοι τάζουν "λαγούς", δίνουν υποσχέσεις, προτείνουν λύσεις στα χρονίζοντα προβλήματα των εργαζομένων, των συνταξιούχων, του λαού, της χώρας, αλλά όλοι τους, τουλάχιστον αυτοί που διεκδικούν την κυβέρνηση, είναι "προσεχτικοί", ώστε να κινούνται μέσα στον λεγόμενο "δημοσιονομικό χώρο", δηλαδή στα ελεγχόμενα περιθώρια που επιτρέπουν η ΕΕ, η "αστική ελίτ" της χώρας μας και τα μεγάλα ντόπια και ξένα οικονομικά συμφέροντα.

Η κυβέρνηση βουτηγμένη μέσα στα σκάνδαλα του ΟΠΕΚΕΠΕ, των απευθείας αναθέσεων, των προμηθειών, των συμβάσεων, τη διαφθορά, τις συγκαλύψεις, των παρακολουθήσεων, του εγκλήματος των Τεμπών, το βόλεμα των ημετέρων, την αλαζονεία και τη δύναμη της εξουσίας, θεωρεί το κράτος "λάφυρό" της και τους πολίτες δουλικούς υπηκόους, που πρέπει να υπακούσουν στα δικά της κελεύσματα. Διαφορετικά είναι αντίπαλοι, αχάριστοι, αλήσμονες, μαξιμαλιστές στα αιτήματά τους, απάτριδες, και γενικά εχθροί στο καλό της χώρας, που αυτοί οι κυβερνώντες και μόνο γνωρίζουν και φροντίζουν για μας, χωρίς εμάς.

Από την άλλη τα αστικά κόμματα της αντιπολίτευσης, διαγκωνίζονται μεταξύ τους, ποιο κόμμα θα φανεί πιο διαλλακτικό, πιο προσεχτικό, μην ξεφύγει από τα όρια του "δημοσιονομικού χώρου", και κατηγορηθεί ως λαϊκίστικο η αντικαθεστωτικό.

Εμείς από την πλευρά μας, ως συνταξιούχοι, ως κομμάτι του ταξικού κινήματος, **απαντάμε, πως υπάρχει υπεραρκετός** "δημοσιονομικός χώρος", και απορούμε πώς είναι τόσο κοντόφθαλμοι και δεν τον βλέπουν, ή κάνουν πως δεν βλέπουν, δεν ακούνε, και σφυρίζουν αδιάφορα όταν τους τα λέμε και τα τονίζουμε;

Υπάρχει στον ΑΚΑΓΕ (23 δισ.), στο καρτέλ των Τραπεζών, στον αναβαλλόμενο φόρο (περίπου 4 δισ. υπερκέρδη), στο καρτέλ των παρόχων ενέργειας (περίπου 3 δισ.), στο καρτέλ - αλυσίδες τροφίμων (3 και πλέον δισ.), στο καρτέλ των καυσίμων (3 δισ.), στο καρτέλ των μεγάλων κατασκευαστικών εταιριών, στις απευθείας αναθέσεις. Υπάρχουν πολλά δις, πολλά υπερκέρδη, αλλά ποιος τολμά να τα θίξει;

Ένα μέρος από αυτά τα υπερκέρδη, μια φιλολαϊκή κυβέρνηση που δεν θα υπηρετούσε τα συμφέροντα των ολίγων, της αστικής ελίτ, της ΕΕ κλπ., αλλά τα λαϊκά συμφέροντα, θα τα μετέφερνε μέσα από ρήτρες και φορολογικές ρυθμίσεις στον λεγόμενο "δημοσιονομικό χώρο", για να επιλύσει τις αδικίες και τα λαϊκά προβλήματα.

Σε όλα όμως αυτά τα καρτέλ, συμμετέχουν και προσπορίζονται οφέλη, κολλητοί, ημέτεροι της κυβέρνησης, της "αγίας οικογένειας" του Μαξίμου, των υπουργών - υφυπουργών και γενικά του κυβερνητικού κυκλώματος, γι' αυτό και δεν θέλουν να τα αγγίξουν.

Πάντως φέτος κάναμε ένα μεγάλο βήμα σαν συνταξιουχικό κίνημα. Επιβάλλαμε τις απόψεις μας για το δίκαιο των αιτημάτων μας, για 13η και 14η σύνταξη, αναδρομικά, ασφαλιστικές κρατήσεις κλπ. **Όλοι πλέον αναγνωρίζουν ότι είναι δίκαια τα αιτήματά μας, αλλά δεν επιλύονται λόγω «δημοσιονομικού χώρου».**

Αυτό επιτεύχθηκε μετά τη μεγάλη πίεση που άσκησε το συνταξιουχικό κίνημα, προς την κυβέρνηση, με τις αγωνιστικές κινητοποιήσεις, τα συλλαλητήρια κλπ. Ιδιαίτερα στη φετινή Δ.Ε.Θ, το συλλαλητήριο των συνταξιούχων με την καθοδήγηση της Σ.Ε.Α (Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα), ήταν το μεγαλύτερο των τελευταίων χρόνων, όπως και του ευρύτερου ταξικού κινήματος, εργαζομένων, αγροτών, κτηνοτρόφων, και των λοιπών λαϊκών - κοινωνικών στρωμάτων.

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ και τα μέλη του, συμμετείχαν μαζικά και μαχητικά σε όλες τις κινητοποιήσεις του κινήματος και συνέβαλλαν με τις δυνάμεις τους, στην προώθηση των προβλημάτων μας. Αντίθετα οι άλλοι σύλλογοι στη ΔΕΗ, δεν μετέχουν σε αγωνιστικές δράσεις, στέλνουν υπομνήματα, παρακαλάνε να τους λυπηθούν, ψάχνουν για ημέτερους -κολλητούς στην κυβέρνηση, κάνουν αγωγές και περιμένουν λύσεις μόνο από τον αγώνα του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ.

Γι' αυτό καλούμε όλους τους συναδέλφους συνταξιούχους, να ενταχθούν στις τάξεις του μαχητικού συλλόγου μας, να παλέψουμε όλοι μαζί για τα προβλήματά μας, για αξιοπρεπείς συντάξεις, για την ακρίβεια, για Υγεία - Παιδεία, στέγαση, για αυξήσεις μισθών - ημερομισθίων -συντάξεων, που να ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες της ζωής.

Το χρωστάμε σε μας, στα παιδιά και στα εγγόνια μας, στην επόμενη γενιά.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Πολύβιος Τσίρκας
Προέδρος Π.Α.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΙΓΝΙΤΗ ΣΤΑ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΑ, ΣΤΙΣ ΝΤΟΜΑΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ DATA CENTERS

Στην πρόσφατη επίσκεψή του στη Δυτ. Μακεδονία, ο πρωθυπουργός Κυρ. Μητσοτάκης επιχείρησε ξανά να φιλοτεχνήσει μια περίοδο «ανάπτυξης», «επενδύσεων» και «καλοπληρωμένων θέσεων εργασίας» στη μεταλιγνιτική εποχή.

Στο πλαίσιο αυτό φούντωσαν οι «κριτικές» αλλά και οι υποσχέσεις των άλλων κομμάτων του συστήματος για τα μέτρα με τα οποία θα μεταμορφωθεί τάχα προς όφελος του λαού η Περιφέρεια της Δυτ. Μακεδονίας. Έτσι το ΠΑΣΟΚ και το κόμμα Τσίπρα κατηγορούν τη ΝΔ ότι η απολιγνιτοποίηση (που οι μνημονιακές κυβερνήσεις, ΟΛΩΝ των αποχρώσεων, υλοποίησαν με ζήλο) προχωρά γρήγορα. Η «γιατριά» θα έρθει με τη σωστή εφαρμογή των κατευθύνσεων της ΕΕ, τις οποίες υποτίθεται ότι δεν εφαρμόζει η κυβέρνηση, όπως με την ενίσχυση των ενεργειακών κοινοτήτων ή με την αύξηση της συμμετοχής του κράτους στο μετοχικό κεφάλαιο της ΔΕΗ!

Βλέπετε κάθε φορά που πλησιάζουν οι εκλογές, τα κόμματα του συστήματος, για να κρύψουν τη στρατηγική τους σύγκλιση, σηκώνουν κουρνιαχτό προβάλλοντας τις μικροδιαφορές τους και παράλληλα απογειώνουν το αντίστοιχο εμπόριο ελπίδας και εξαπάτησης.

Αλήθεια 1η: Όλοι αυτοί οι επίδοξοι (ξανά) σωτήρες, επειδή υπηρέτησαν τη στρατηγική της «απελευθέρωσης», της «απολιγνιτοποίησης» και της «πράσινης μετάβασης», επειδή αναγόρευσαν το φυσικό αέριο σε στρατηγικό και μάλιστα «πράσινο» καύσιμο, επειδή μας εμπλέκουν όλο και βαθύτερα στους ιμπεριαλιστικούς πολέμους, στην αγορά και χρήση του πανάκριβου LNG, ευθύνονται για την έκρηξη τιμών του ηλεκτρικού ρεύματος και την ενεργειακή φτώχεια.

Αλήθεια 2η: Όλοι αυτοί που μας παραμύθιαζαν για φτηνές τιμές Ενέργειας (που θα διασφάλιζε ο ανταγωνισμός των ομίλων), μας σερβίρουν διαρκώς το αφήγημα της «ανάπτυξης για όλους». Όμως οι επενδύσεις, που την περασμένη 5ετία "σκαρφάλωσαν» απ' το 11% στο 17% του ΑΕΠ, δεν μεταφράστηκαν σε καλύτερες μέρες για όλους εμάς τους συνταξιούχους, μισθωτούς και αυτοαπασχολούμενους, αλλά σε νέες βαριές απώλειες. Αντίθετα τα κέρδη των ομίλων, των τραπεζών και των εισηγμένων στο χρηματιστήριο εκτινάχτηκαν στα ύψη.

Αλήθεια 3η: Όλοι αυτοί που στο πλαίσιο της «δίκαιης μετάβασης» υπόσχονταν νέες θέσεις εργασίας, οδήγησαν την περιοχή σε μαρασμό, με χιλιάδες άμεσες και έμμεσες θέσεις εργασίας χαμένες και ολόκληρες περιοχές να βιώνουν τις συνέπειες της μετανάστευσης, της ερημοποίησης και της ενεργειακής φτώχειας.

Το ΤΕΕ υπολόγισε μέχρι το 2028 συνολική απώλεια 21.000 θέσεων εργασίας και απώλεια εισοδήματος του μέσου κατοίκου κατά 54% του αντίστοιχου του 2013!

Όσο για τα «αντισταθμιστικά» έργα που υπόσχονται; Το να παρουσιάζονται σαν μέρος της λύσης τα φωτοβολταϊκά πάρκα στα απαξιωμένα ορυχεία και η υδροπονική μονάδα παραγωγής ντομάτας στη Μαυροπηγή, είναι το λιγότερο αστειότητα!

Το πρόσφατο μνημόνιο μεταξύ ΔΕΗ και "Amazon" (AWS) για τη δημιουργία του data center στην περιοχή δεν δεσμεύει για συγκεκριμένο αριθμό μόνιμων εργαζομένων σε αυτό. Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης (Χατζηδάκης) «ανεβάζει» τις θέσεις εργασίας έως 1.500 κατά τη λειτουργία του συνόλου των ενεργειακών και τεχνολογικών έργων στην περιοχή, νούμερο πολύ φτωχό μπροστά στις χαμένες θέσεις.

Αλήθεια 4η: Είναι όντως προκλητική η μετατροπή (και μάλιστα άμεσα) της μοντέρνας και πανάκριβης λιγνιτικής μονάδας «Πτολεμαΐδα V» σε μονάδα φυσικού αερίου. Όμως όλοι αυτοί οι επίδοξοι (ξανά) σωτήρες «ξεχνάνε» να μας πουν, ότι το δήθεν αυξημένο κόστος της λιγνιτικής παραγωγής (άρα και η απαξίωση του λιγνίτη) οφείλεται στην πολιτική εμπορίου ρύπων της ΕΕ με τα σχετικά πρόστιμα, μια πολιτική που ανοίγει νέες διεξόδους για τους ομίλους της «πράσινης» Ενέργειας. Ο πρωθυπουργός στην Πτολεμαΐδα ήταν αποκαλυπτικός: «την απομάκρυνση από τον λιγνίτη, μας την υπέδειξε η ίδια η αγορά Ενέργειας». Άρα τα περί φτηνότερης kWh, προστασίας περιβάλλοντος κλπ., παραμύθια! Η «απολιγνιτοποίηση» έγινε για την κερδοφορία των ομίλων!

Αλήθεια 5η: Με την άναρχη εγκατάσταση των ΑΠΕ σε κάθε βουνό ή/και περιοχή Natura φτάσαμε στην κρίση υπερπαραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, που τελικά οδήγησε, για λόγους ευστάθειας του συστήματος, σε όλο και μεγαλύτερες αναγκαστικές περικοπές στη διάθεση «πράσινου» ρεύματος. Βέβαια οι μεγάλοι ενεργειακοί όμιλοι με τους προνομιακούς όρους σύνδεσης δεν εθίγησαν. Αντίθετα, σχεδόν χρεοκόπησαν όσοι εντάχθηκαν στις ενεργειακές κοινότητες και οι αγρότες με τα φωτοβολταϊκά. Περίπου το μισό της ενεργού ισχύος τους έχει ήδη μεταβιβαστεί σε funds και δανειστές, και στο υπόλοιπο 50% αυξάνονται τα χρέη και τα «κόκκινα» δάνεια.

Αλήθεια 6η: Το… νεοσύστατο κόμμα του Τσίπρα διακηρύσσει την ανάγκη επαναφοράς του 51% των μετοχών της ΔΕΗ στο κράτος. (Βέβαια «κάνει το κουνέλι» για τη στήριξη της κυβέρνησής του στην «απελευθέρωση» της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, για τη μείωση κατά 17% της κρατικής συμμετοχής στο μετοχικό κεφάλαιο της ΔΕΗ και για το 3ο μνημόνιο, που προβλέπει μείωση του μεριδίου της ΔΕΗ στο 50% του συνόλου της αγοράς). Μήπως όμως έτσι θα γίνει η ΔΕΗ ΑΕ κοινωφελής; Προφανώς όχι, αφού για να διασφαλίζει τα κέρδη των μετόχων της Black Rock, Capital Group, CVC Capital πρέπει να χάσουμε εμείς. Δυστυχώς, τα κέρδη επιτυγχάνονται μόνο με ξεζούμισμα των εργαζομένων στη ΔΕΗ ΑΕ και το χαράτσωμα των καταναλωτών.

Αυτό λοιπόν που έχει ανάγκη ο λαός της Δυτ. Μακεδονίας και γενικότερα ο ελληνικός λαός δεν είναι η αναμονή σωτήρων και επενδυτών, αλλά η σύγκρουση με το σύστημα που σαπίζει, ανατινάζει λιγνιτικές υποδομές και παράγει όλο και περισσότερα μέσα καταστροφής (αντί παραγωγής), ένα σύστημα που οδηγεί τους λαούς σε έναν μεγάλο πόλεμο - σφαγείο.

Αγωνιζόμαστε για να ανοίξει ένας άλλος δρόμος ανάπτυξης, όπου κίνητρο της παραγωγής θα είναι η κάλυψη των αναγκών του λαού. Στο πλαίσιο αυτό θα μπορούν να αξιοποιηθούν όλες οι παραγωγικές δυνατότητες της Δυτικής Μακεδονίας και όλες οι τεχνολογικές εφαρμογές που έχει δημιουργήσει η συλλογική ανθρώπινη εργασία και έρευνα.

ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΟΡΕΣΤΗ ΠΕΙΝΑ ΚΑΙ ΔΙΨΑ

Αφού λοιπόν ξηλώθηκε το ενεργειακό σύμπλεγμα της Δυτ. Μακεδονίας με συνέπεια τη δραματική αύξηση της ανεργίας και της ακρίβειας, η κυβέρνηση διατυμπανίζει τις ευεργετικές τάχα συνέπειες για τον λαό, που θα φέρουν οι νέες επενδύσεις σε Data Centers (δηλ. τεράστια συστημάτα υπολογιστών για διαχείριση πληροφοριών – δεδομένων).

Πρόσφατα υπογράφηκε μνημόνιο συνεργασίας μεταξύ ΔΕΗ και Amazon (AWS). Το mega data center της εταιρείας αυτής στον Άγιο Δημήτριο Κοζάνης σχεδιάζεται με ισχύ τροφοδοσίας 300 MW στην πρώτη φάση, με δυνατότητα επέκτασης έως το 1 GW. Η κυβέρνηση προσδοκά η επένδυση αυτή να λειτουργήσει σαν «τυράκι» για την έλευση και άλλων παρόμοιων επενδυτών στην ίδια περιοχή.

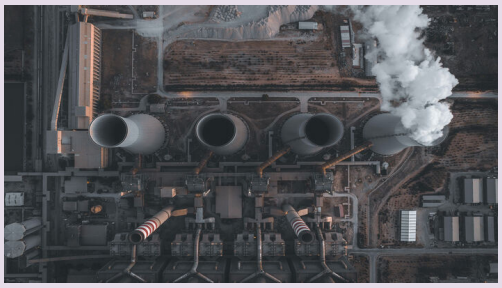
Η ΔΕΗ ΑΕ θα διαθέσει γη, κτίρια και ενεργειακές υποδομές και η «Amazon» θα προμηθεύεται την απαιτούμενη ηλεκτρική ενέργεια. Στην πλήρη ισχύ του το κέντρο δεδομένων θα χρειάζεται περίπου το 15% της συνολικής ζήτησης ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα! Αυτό σημαίνει ότι η λειτουργία του θα έχει επιβαρυντική σημασία για όλο το ηλεκτρικό δίκτυο. Η διεθνής πείρα και οι μελέτες τεκμηριώνουν τις γιγαντιαίες ποσότητες ηλεκτρικού ρεύματος και νερού που απαιτεί σήμερα η λειτουργία των Data Centers αναδεικνύοντας έτσι τη δυσκολία ελέγχου - διαχείρισης της υδατικής υποδομής της περιοχής, αλλά και τους κινδύνους για την ευστάθεια του συστήματος μεταφοράς και διανομής, τους κινδύνους ενός μπλακάουτ.

Από την Ιρλανδία, τη Δανία έως τις ΗΠΑ η ανάπτυξη των Data Centers συνέβαλε στην αύξηση των τιμών και στην ενεργειακή φτώχεια για τους λαϊκούς καταναλωτές. Παράλληλα οι τεράστιες καταναλώσεις ενέργειας και νερού έχουν εγείρει προβληματισμούς, δικαστικές προσφυγές, αναστολές σε νέες εγκαταστάσεις, κινητοποιήσεις πολιτών κλπ.

Οι τεράστιες υπολογιστικές δυνατότητες των Data Centers αντί να εντάσσονται σε ένα ολοκληρωμένο κεντρικό σχέδιο με επίκεντρό του τις λαϊκές ανάγκες, αξιοποιούνται στο πλαίσιο των σφοδρών ανταγωνισμών για τη χρυσοφόρα Τεχνητή Νοημοσύνη και στηρίζουν ενεργά ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και πολέμους. Άρα είναι από τις πρώτες εγκαταστάσεις που θα στοχοποιηθούν σε περίπτωση στρατιωτικών αντιποίνων.

Το ζήτημα λοιπόν δεν είναι αν η σύγχρονη κοινωνία έχει ανάγκη από Data Centers, Τεχνητή Νοημοσύνη, ΑΠΕ ή νέες τεχνολογίες. Είναι αναμφισβήτητο ότι αυτές μπορούν να δημιουργήσουν νέες, απίστευτες δυνατότητες.

Το μείζον ζήτημα είναι ποιος έχει στα χέρια του αυτές τις δυνατότητες και για ποιον σκοπό τις αξιοποιεί, ποιος θα σχεδιάζει την ανάπτυξή τους και ποιες ανάγκες θα υπηρετούν: Την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων ή τις σύγχρονες ανάγκες της κοινωνίας από την ιατρική ως τη μείωση του εργάσιμου βίου;

Η ΜΑΤΩΜΕΝΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΛΙΓΝΙΤΩΡΥΧΩΝ ΤΟΥ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ 7/8/1933

ΟΙ ΑΝΘΡΑΚΕΡΓΑΤΑΙ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ ΕΚΗΡΥΞΑΝ ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΑΠΕΡΓΙΑΝ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΘΛΙΒΕΡΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

ΑΓΙΟΣ ΛΟΥΚΑΣ, 8. (Τηλ. ε'Α-κροπόλεως).— Οι ν'λάδοι των ανθρακωρυχείων της εταιρίας 'Αλιβερίου έκήρυξαν σήμερον απεργίαν, ζητούντες την επιτακτικήν ανάγκην των απολυθέντων πτυχίων οικογενειαρχών και την άμεσον πληρωμήν των καθυστερουμένων. Η εταιρία βρυνθη νά δηχθή· τά αίτήματα των απεργών και επικαλούνται την ενίσχυσιν της χωροφυλακής. Εις τάς εγκαταστάσεις των ανθρακορυχείων κατέφθασαν κράτησε τούς άπεργούς. Οί χωροφύλακες επρότειναν τά όπλα κατά των άπεργών, άπελούντες αίματοκύλισμα. Δύο εργάται, συλληφθέντες ύπό των χαροφυλάκων έξωθι τού άνθρακωρυχείου, άπηλευθερώθησαν βιαίως ύπό των λοιπών εργατών. Ό λαός τής Εύβοίας τάσσεται ούσονούς παρά τό πλευρόν τών άπεργών και ζητεί την άμεσον ικανοποίησιν τών αίτημάτων των.

Πέντε μήνες δούλευαν οι εργάτες του Αλιβερίου χωρίς να πληρωθούν. Πέντε μήνες μέσα στη μαύρη κόλαση των μεταλλείων, χωρίς να παίρνουν ούτε το εξευτελισμένο μεροκάματο.

Το καλοκαίρι του '33 πέφτουν οι πρώτες 50 υπογραφές, για να δημιουργηθεί σωματείο.

Την άλλη μέρα και ενώ οι Λιγνιτωρύχοι καταθέτουν το ιδρυτικό καταστατικό στο πρωτοδικείο Χαλκίδας, η εταιρία απολύει τα μέλη του. Έτσι προγραμματίζεται συγκέντρωση στα γραφεία της εταιρίας. Ο διευθυντής Ν. Γρυπάρης ειδοποιεί τη χωροφυλακή, η οποία φέρνει ενισχύσεις και από την Κύμη με επικεφαλής τον υπομοίραρχο Πηλό. Οι εργάτες σπάζουν το φράγμα και επιδίδουν τα αιτήματά τους. Ο διευθυντής ζητά προθεσμία μέχρι την Πέμπτη για να ενημερώσει τον ιδιοκτήτη Εμπειρίκο.

Κι όταν η πείνα έσφιξε το λαρύγγι τους, καταφεύγουν στο μόνο μέσο που έχει ο εργάτης για να υπερασπίζει το ψωμί του και το δίκιο του, την απεργία. Έρχεται η Πέμπτη και οι εργάτες προχωρούν προς το λιγνιτωρυχείο για να πάρουν απαντήσεις.

Μα η εταιρία στέκεται ανένδοτη. Παρ' όλα τα τεράστια κέρδη, που την τελευταία περίοδο πραγματοποίησε, δεν υποχωρεί στη δίκαιη απαίτηση των εργατών, δεν δέχεται να τους πληρώσει τα ΔΟΥΛΕΜΕΝΑ μεροκάματά τους.

Και το αστικό Κράτος, όργανό της κι' όργανο όλων των κοινωνικών παρασίτων και των εκμεταλλευτών, στέκεται αμέσως στο πλευρό της και στέλνει τις ένοπλες δυνάμεις του να "περιφρουρήσουν", όχι την "τάξη", γιατί η τάξη δεν διασαλεύτηκε από κανένα, μα τα αισχρά συμφέροντα της εταιρίας, να την ενισχύσουν στο έργο του σφετερισμού κι' αυτού του μεροκάματου των σκλάβων της.

Οι εργάτες που πεινούσαν, παίρνουν τις γυναίκες και τα παιδιά τους και ξεκινούν ομαδικά, άοπλοι και με τα χέρια ψηλά για να ζητήσουν το δίκιο τους απ' τις αρχές και απ' τους εκπρόσωπους της Κυβέρνησης του δημοκόπου Τσαλδάρη.

--"Διαλυθείτε"!

Είναι η πρώτη απάντηση των "αρχών".

--"Δεν θα πειράξουμε κανέναν. Δεν θα κάνουμε κακό στις εγκαταστάσεις. Το ψωμί μας ζητούμε. Πέντε μήνες δεν μας πληρώνουν», φωνάζουν οι εργάτες, οι γυναίκες και τα παιδιά.

Η δεύτερη απάντηση είναι τρομερή. Τα όπλα των χωροφυλάκων εξαπολύουν ομαδικά τις δολοφονικές σφαίρες τους. Τα κορμιά των εργατών, των γυναικών και των παιδιών τους δέχονται το καυτό μολύβι. Είκοσι βαριά χτυπημένοι. Ένας νεκρός.

Άγριο, φρικιαστικό μακελειό. Απαίσιο, άνανδρο έγκλημα που έγραψε μια καινούργια ματωμένη σελίδα στην ιστορία του εργατικού κινήματος.

ΔΕΛΤΙΑ ΤΥΠΟΥ-ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

«Βοήθημα» των 400 ευρώ

Όπως εξήγγειλε ο πρωθυπουργός στη ΔΕΘ, καθαρά και αφορολόγητα θα είναι τα 400 ευρώ της οικονομικής ενίσχυσης, που αναμένεται να λάβουν οι συνταξιούχοι στις 30 Νοεμβρίου.

Δικαιούχοι είναι όλοι οι συνταξιούχοι άνω των 65 ετών (μέχρι 31/12/2025), χωρίς κανένα άλλο εισοδηματικό ή περιουσιακό κριτήριο.

Το ίδιο ποσό θα λάβουν επίσης στις 30 Νοεμβρίου και οι συνταξιούχοι άνω των 60 ετών, που λαμβάνουν μόνο σύνταξη χηρείας, τα άτομα με αναπηρία ανεξαρτήτως ηλικίας, καθώς και οι ανασφάλιστοι υπερήλικες του ΟΠΕΚΑ.

Η εξαγγελία αυτή, αποκλείει ένα σημαντικό αριθμό συνταξιούχων, καθώς δεν προβλέπει για τις χήρες κάτω των 65 ετών που εργάζονται ή έχουν σύνταξη εξ ιδίου δικαιώματος. Επίσης αποκλείει και την πλειοψηφία των συναδέλφων που συνταξιοδοτήθηκαν με τα ΥΒΑΕ και δεν έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος.

Συντάξεις χηρείας

Ύστερα από αγώνες 10 ετών του ταξικού συνταξιουχικού κινήματος, η κυβέρνηση της ΝΔ αναγκάστηκε να αποκαταστήσει την αδικία στις συντάξεις χηρείας.

Συγκεκριμένα, με νομοθετική ρύθμιση τον Ιούλιο 2026, καταργήθηκε το άρθρο εκείνο του ν. Κατρούγκαλου που νομοθετούσε τις περικοπές στις συντάξεις χηρείας μετά την τριετία. Δηλ. μετά την τριετία η σύνταξη χηρείας να μειώνεται από το 70% στο 35%.

Επίσης με τη ρύθμιση αυτή, συνταξιούχος που λαμβάνει σύνταξη από δικό του δικαίωμα και ταυτόχρονα σύνταξη λόγω χηρείας, θα συνεχίσει να λαμβάνει και τις δύο εθνικές συντάξεις που αντιστοιχούν στα δικαιώματά του και δεν θα περικοπεί η μία από τις δύο που προέβλεπε ο νόμος Κατρούγκαλου. Επίσης δεν θα αναζητηθεί κανένα ποσό αναδρομικά.

Κάτω τα χέρια από τους φαντάρους μας

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ **ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ** την απαράδεκτη και εκδικητική ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε:

- στον στρατιώτη Κουβαρά Νίκο, καταδρομέα, επειδή μίλησε στο συλλαλητήριο Σωματείων Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα-Συνταξιούχων-Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων στη ΔΕΘ

- στον στρατιώτη Λυκούδη Νίκο, καταδρομέα, επειδή συμμετείχε στο συλλαλητήριο

ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ στο πλευρό των φαντάρων μας, που έχουν κάθε δικαίωμα να εκφράζουν την αντίθεσή τους στα ιμπεριαλιστικά σχέδια των ΕΕ-ΗΠΑ-ΝΑΤΟ που υλοποιεί η ελληνική κυβέρνηση.

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ:

· να ανακληθούν άμεσα οι ποινές τους
· να επιστρέψουν οι στρατιωτικοί που βρίσκονται εκτός των συνόρων
· να σταματήσει η εμπλοκή της χώρας μας στους πολέμους
· να κλείσουν οι βάσεις του ΝΑΤΟ και των ΗΠΑ στη χώρα μας

Αθήνα, 18/09/2026

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΕ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

Οι μέρες χαλάρωσης, ξεκούρασης και ίσως ξεγνοιασιάς πέρασαν, επανήλθαμε στην καθημερινότητά μας, βάζοντας πλέον τα κεφάλια μέσα, όπως το λέει ο λαός μας.

Όμως μπήκαμε απευθείας στα βαθιά, γιατί έπρεπε να προετοιμάσουμε και τη συγκέντρωσή μας, στα πλαίσια της ΔΕΘ. Τελικά στις 5 του Σεπτέμβρη καταφέραμε και κάναμε μία από τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις μας και αν τη συνδυάσουμε και με τη συγκέντρωση των συνδικάτων, των εργατικών κέντρων, των αγροτών, των φοιτητών, των μαθητών και γενικά όλης της κοινωνίας, ήταν μια συγκέντρωση που όμοιά της δεν έχει ξαναγίνει όλα τα προηγούμενα χρόνια. Παρ' όλα αυτά κανένα τηλεοπτικό κανάλι, εφημερίδες και ραδιόφωνα δεν ασχολήθηκαν με αυτήν, οπότε γίνεται ολοφάνερο και για να το καταλάβουν καλά οι συνάδελφοι ότι δεν έχουμε να αντιμετωπίσουμε μόνο την εκάστοτε κυβέρνηση, αλλά και όλο το συνονθύλευμα που τη στηρίζει σε βάθος χρόνου. Όλοι οι συνάδελφοι πρέπει να δείξουν μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στο σωματείο μας και να συμμετέχουν στα καλέσματά του και στις διάφορες εκδηλώσεις που διοργανώνει. Η συμμετοχή δίνει το θάρρος και τη δύναμη να συνεχίζουμε και να πετυχαίνουμε στόχους.

Στο πλαίσιο της ψυχαγωγίας των συναδέλφων, το παράρτημα της Θεσσαλονίκης διοργανώνει 5θήμερη εκδρομή στην Αλβανία από 06/11/2026 με ένα πλούσιο και ποικίλο πρόγραμμα.

Ευχαριστήριο μήνυμα

Το Γραφείο Σερρών του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ πραγματοποίησε με επιτυχία ημερήσια εκδρομή την Κυριακή 30 Αυγούστου.

Πρώτος μας σταθμός ήταν το **Πόρτο Λάγος**, όπου επισκεφθήκαμε το γραφικό εκκλησάκι του **Αγίου Νικολάου**, χτισμένο μέσα στη λιμνοθάλασσα, ένα μοναδικό τοπίο που συνδυάζει τη γαλήνη της φύσης με την ιδιαίτερη ομορφιά της περιοχής.

Στη συνέχεια μεταβήκαμε στο **Φανάρι Κομοτηνής**, όπου οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να απολαύσουν το μπάνιο τους, να χαλαρώσουν δίπλα στη θάλασσα, να απολαύσουν τον καφέ και το φαγητό τους, περνώντας όμορφες και ξέγνοιαστες στιγμές.

Τελευταίος σταθμός ήταν η **Ξάνθη**, όπου απολαύσαμε έναν απογευματινό καφέ, ολοκληρώνοντας με τον καλύτερο τρόπο την κυριακάτικη απόδρασή μας.

Η όμορφη διάθεσή μας, η καλή παρέα και το χαμόγελο όλων συνέβαλαν ώστε να περάσουμε μια υπέροχη ημέρα, γεμάτη όμορφες εικόνες, στιγμές χαλάρωσης και ευχάριστες αναμνήσεις.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους συμμετέχοντες για την εμπιστοσύνη και την παρουσία τους.

Με τη δική σας στήριξη συνεχίζουμε να οργανώνουμε όμορφες αποδράσεις και να δημιουργούμε μαζί νέες αναμνήσεις.

Το Γραφείο Σερρών του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ ΔΕΗ ευχαριστεί θερμά τον **ΠΑ.Σ.Α.Σ. ΔΕΗ** για την ευγενική χορηγία και τη συμπαράσταση, που συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της εκδρομής.

Να είστε όλοι καλά και πάντα με υγεία!

Σας περιμένουμε στις επόμενες εκδηλώσεις του σωματείου μας!

Με εκτίμηση
Δημητράκη Στυλιανή, Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου
του παραρτήματος Θεσσαλονίκης ΠΑ.Σ.Α.Σ./ ΔΕΗ

Εκδρομή στην Κρήτη

Ο ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ προγραμμάτισε 6ήμερη εκδρομή στην Κρήτη, τον Οκτώβρη, από 27/10 έως 1/11.
Το πλήρες πρόγραμμα είναι αναρτημένο στο site του συλλόγου.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΤΕ ΚΟΖΑΝΗΣ

ΔΕΗ και Κυβέρνηση καταστρέφουν τις λιγνιτικές ενεργειακές υποδομές στη Δυτική Μακεδονία και στη Μεγαλόπολη

Σύμφωνα με πολλούς ενεργειακούς αναλυτές, λόγω των δυο ιμπεριαλιστικών πολεμικών μετώπων, ο πλανήτης βρίσκεται μπροστά σε μια από τις μεγαλύτερες ενεργειακές κρίσεις που μπορεί να συγκριθεί με αυτές του 1973 και 1974. Η κρίση αφορά τις τεράστιες ελλείψεις, λόγω των ανατινάξεων ενεργειακών υποδομών, σε πετρέλαιο, φυσικό αέριο και υγροποιημένο φυσικό αέριο (LNG). Οι χώρες της ΕΕ όπως και η Ελλάδα, λόγω της τεράστιας εξάρτησής τους πλέον από το Αμερικάνικο LNG προβλέπεται να αντιμετωπίσουν έναν δύσκολο χειμώνα και από άποψη υψηλών τιμών ενέργειας, αλλά και την έλλειψη ενεργειακών πόρων. Όλα αυτά βεβαίως θα καλεστούν να τα πληρώσουν οι λαοί μαζί με το κόστος των εξοπλισμών και των πολέμων.

Και ενώ όλες οι χώρες της Ευρώπης και του πλανήτη ολόκληρου προσπαθούν να αντιμετωπίσουν τον φετινό χειμώνα αξιοποιώντας στο έπακρο τις εγχώριες πηγές τους (κυρίως ανθρακικές) η Κυβέρνηση της ΝΔ προσπαθεί με όλους τους τρόπους όχι μόνο να σταματήσει, αλλά και να καταστρέψει τις λιγνιτικές υποδομές. Έκλεισε και αποψίλωσε με πρωτοφανείς μεθόδους πλιάτσικου τον ΑΗΣ Αμυνταίου, μετέτρεψε τον ΑΗΣ Καρδιάς σε ΣΗΘΥΑ, έκλεισε τον ΑΗΣ Μελίτης και προσπαθεί με διάφορους μεθόδους να τον καταστήσει ανενεργό. Ταυτόχρονα γέμισε περιμετρικά τα ορυχεία με φωτοβολταϊκά και πήρε άδεια από την πολεοδομία Κοζάνης να ανατινάξει τον ΑΗΣ Αγίου Δημητρίου. Ακόμα και τον ΑΗΣ «Πτολεμαΐδα 5» αποφάσισε, μετά από αναγκαστική παράταση, να τον σταματήσει οριστικά τον Μάρτιο του 2027. Όμως για να σιγουρευτεί ότι δεν πρόκειται να ξαναλειτουργήσει, ξεκίνησε στην αυλή της την κατασκευή μονάδας φυσικού αερίου, ενώ παλιότερα εξήγγειλε την κατασκευή μονάδας καύσης απορριμμάτων μέσα στην αυλή της «Πτολεμαΐδας 5»!

Αυτά οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι και ο λαός της Κοζάνης είναι αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν να υλοποιηθούν, αξιοποιώντας όλες τις μορφές πάλης.

Η Συντονιστική Επιτροπή Αγώνα Συνταξιούχων Δυτικής Μακεδονίας ήδη σε πρόσφατη συνεδρίασή της αποφάσισε να προχωρήσει σε δυναμικές κινητοποιήσεις.

Κοζάνη 23/9/26

Συμμετοχή των συνταξιούχων της Κοζάνης στη ΔΕΘ

Οι συνταξιούχοι της Κοζάνης συμμετείχαν μαζικά στο συλλαλητήριο της ΔΕΘ, μετά από κάλεσμα του παραρτήματος της Κοζάνης του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ. Οι συνταξιούχοι που μετακινήθηκαν με λεωφορεία από την Κοζάνη στη Θεσσαλονίκη συναντήθηκαν με τους εργάτες, τους συνταξιούχους και τους άλλους αγωνιστές που βρέθηκαν εκεί από όλες τις γωνιές της Ελλάδας. Όλοι μαζί συντεταγμένα διαδήλωσαν, απαιτώντας να σταματήσουν οι πόλεμοι, να απεμπλακεί η χώρα μας από όλες τις πολεμικές επιχειρήσεις, αξιοπρεπείς μισθούς και συντάξεις, επαναφορά της 13ης και 14ης σύνταξης, επαναφορά 13ου και 14ου μισθού στο δημόσιο, δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΕΝΤ. - ΑΝ. ΠΕΛ/ΣΟΥ Τ.Ε. ΤΡΙΠΟΛΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ – ΚΑΛΕΣΜΑ

Μετά τη μεγαλειώδη και μαζική συμμετοχή των συνταξιούχων στο συλλαλητήριο της 5-9-26 στη ΔΕΘ, η Σ.Ε.Α. των συνεργαζόμενων συνταξιουχικών οργανώσεων αποφάσισε τη συνέχιση των αγωνιστικών κινητοποιήσεων σε όλη τη χώρα. Για την Πελοπόννησο ορίστηκε να πραγματοποιηθεί στην **Τρίπολη την Πέμπτη 22 Οκτώβρη, 11.00** στην πλατεία Πετρινού.

Συνεχίζουμε την αγωνιστική μας δράση, αφού σε κανένα από τα χρονίζοντα αιτήματα μας η κυβέρνηση δεν έδωσε λύση. Τα όποια ψίχουλα ανακοίνωσε, δεν καλύπτουν τις στοιχειώδες βασικές ανάγκες μας. Η ακρίβεια στα είδη πλατιάς κατανάλωσης, στην ενέργεια, στα καύσιμα, στα ενοίκια κ.α. οδηγεί την πλειοψηφία των συνταξιούχων στα μέσα του μήνα να μην έχουν ούτε ένα ευρώ.

Αντί λοιπόν η κυβέρνηση μετά από 15 χρόνια περικοπών να δώσει πραγματικές αυξήσεις στις κύριες και επικουρικές συντάξεις μας, να δώσει τα πληρωμένα δώρα, τα αναδρομικά του 11μηνου, να καταργήσει την εισφορά αλληλεγγύης κ.α. προχώρησε στην προσφιλή της επιδοματική πολιτική κοροϊδία του Νοέμβρη, με τη χορήγηση των 400 ευρώ, λέγοντας ότι πρέπει να είμαστε και ευχαριστημένοι. Για την ασπίδα του Αχιλλέα και τους πολέμους το χρήμα ρέει άφθονο.

Η πρόσφατη απόφαση του δικαστηρίου που απέρριψε την προσφυγή της ΑΔΕΔΥ για τον 13ο και 14ο μισθό των δημοσίων υπαλλήλων, λόγω δημοσιονομικών κενών, και η αναβολή της δίκης στις 7 Οκτώβρη δια την εισφορά αλληλεγγύης, αποδεικνύουν περίτρανα, ότι εδώ και χρόνια τα διοικητικά δικαστήρια στηρίζουν απόλυτα τις πολιτικές των κυβερνήσεων.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ: Μόνο ο μαζικός και οργανωμένος αγώνας, μας δίνει λύσεις στα χρονίζοντα προβλήματά μας – αυτό μας διδάσκουν εδώ και δεκάδες χρόνια - οι αγώνες των εργατικών και συνταξιουχικών κινητοποιήσεων.

Καλούμε τα μέλη μας και όλους τους συνταξιούχους στο Παμπελοποννησιακό συλλαλητήριο στην **Τρίπολη Πέμπτη 22 Οκτώβρη, ώρα 11.00 πλατεία Πετρινού.**

Το Δ.Σ.

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας στον ΑΗΣ Πτολεμαΐδας

Το Σ.Ε.Ε.ΕΝ., το Παράρτημα Κοζάνης και Πτολεμαΐδας του ΠΑ.Σ.Α.Σ./ΔΕΗ και Τοπικές Κοινότητες σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας στον ΑΗΣ Πτολεμαΐδας για το επικείμενο κλείσιμο του Σταθμού, σε συνέχεια της μεγαλειώδους συγκέντρωσης στις 9-7-2026 στην κεντρική πλατεία της Κοζάνης.

Ο αγώνας συνεχίζεται.

Στον απόηχο της ΔΕΘ 2026

Οι εξαγγελίες της κυβέρνησης ήταν μια άνευ προηγουμένου κοροϊδία και ένας εμπαιγμός απέναντι στους απόμαχους της δουλειάς όταν:

- μετά από 15 χρόνια αρπαγών των συντάξεών μας (κύριες και επικουρικές), την κατάργηση της 13ης -14ης σύνταξης, του ΕΚΑΣ, την επιβολή της προσωπικής διαφοράς, της εισφοράς αλληλεγγύης και πολλών άλλων
- εκατοντάδες χιλιάδες συνταξιούχοι έχουμε 15 χρόνια να πάρουμε αύξηση
- η ακρίβεια σαρώνει τις πενιχρές συντάξεις

Η κυβέρνηση προσπαθεί με τα 400 ευρώ εφάπαξ, που αντιστοιχούν στα ψίχουλα του ενός (1) ευρώ την ημέρα, να τα εμφανίσει ως σοβαρές παροχές. Αρνείται να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματά μας.

Από την άλλη δεν λέει τίποτα για τα ματωμένα πλεονάσματα των δισεκατομμυρίων, για τις φοροαπαλλαγές των επιχειρηματικών ομίλων, για τις ρήτρες διαφυγής της πολεμικής οικονομίας, για τα αστρονομικά κέρδη δισεκατομμυρίων των επιχειρηματιών, των τραπεζών.

Η μεγαλειώδης συγκέντρωση εργαζομένων και συνταξιούχων που, παρά την ηλικία τους και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της ΣΕΑ και έδωσαν το αγωνιστικό τους «παρών» κατά χιλιάδες.

Δεν πήγαμε στη ΔΕΘ για να ακούσουμε τις εξαγγελίες της κυβέρνησης, αλλά για να ακούσει η κυβέρνηση τις διεκδικήσεις μας και να της κάνουμε καθαρό ότι τα αιτήματά μας θα τα παλέψουμε μέχρι τέλους. Αυτό ήταν το νόημα της ανεπανάληπτης, σε όγκο και παλμό, συγκέντρωσης.

Θα συνεχίσουμε τον αγώνα μας, γιατί ξέρουμε ότι μόνο έτσι θα βάλουμε φραγμό σε αυτή την επιθετική, σε βάρος μας, λαίλαπα. Η αγανάκτηση που δίκαια μας διακατέχει, πρέπει να εκφραστεί τώρα με μαζικότερη συμμετοχή στους επικείμενους αγώνες, από κοινού με το εργατικό κίνημα, με τα παιδιά και τα εγγόνια μας, που τους επιφυλάσσουν χειρότερη ζωή με 13 ώρες εργασία, με αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση.

Απαιτούμε:

√ ουσιαστικές αυξήσεις
√ επαναφορά της 13ης και 14ης σύνταξης
√ κατάργηση της Εισφοράς Αλληλεγγύης
√ ενσωμάτωση της προσωπικής διαφοράς στην ανταποδοτική σύνταξη
√ απόδοση των αναδρομικών του 11μήνου σε όλους, χωρίς προαπαιτούμενα
√ ουσιαστικές αυξήσεις σε κύριες και επικουρικές συντάξεις
√ κατάργηση όλων των αντιασφαλιστικών νόμων

ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

Συναυλία κας Βίσση/ΟΑΚΑ: 100χιλ. κόσμος, τιμές εισιτηρίων από 25 έως 500 ευρώ, χορηγοί από ΔΕΗ, Coca Cola κλπ, το κράτος στην «υπηρεσία» της συναυλίας που είχε τη σφραγίδα της «καλλιτεχνικής οπτικής» του κου Καρβέλα. Κι ακολούθησε η Βισσοκαρβελιάδα που μαστιγώνει αυτιά και νου κάθε ανυποψίαστου πολίτη. Κι απ΄την άλλη; Εκδηλώσεις που «θάβονται» από τα ΜΜΕ, γιατί δεν πουλάνε! Όπως το πρόσφατο 6ο διεθνές φεστιβάλ χορωδιών που φιλοξενήθηκε στην Καλαμάτα, με 38 χορωδίες, από 16 χώρες, με 1200 χορωδούς. Μια τετραήμερη πανδαισία μελωδικού ήχου και αρμονίας, ουράνιων φωνών, χωρίς εισιτήριο και «βαρύγδουπους» σπόνσορες, με χορωδούς που πλήρωσαν και για τα ατομικά τους έξοδα! Δυο διαφορετικοί κόσμοι!

Ποήματα συναδέλφων

Ζωή μεσ' τον αγώνα

Αξίες, ιδανικά, σκέψεις
και αποφάσεις,
αξιοπρέπεια, δύναμη και
απολογισμός.
Χρόνια περπάταγες φωνάζοντας
για την ειρήνη και το δίκιο.
Είχες ψυχή μικρού παιδιού
και την ισχύ στο σώμα.
Τώρα η δύναμη μειώθηκε
μα η ψυχή δυνάμωσε ακόμα.
Τα βήματα έγιναν αργά
δύσκολα να τα κουμαντάρεις,
μα η καρδιά στέλνει μηνύματα
πως όσο ζεις, να μην τα στραπατσάρεις.
Το αποτύπωμα να είναι
Φωτεινό και ανεξίτηλο.
Αξίζουν οι επόμενοι να δουν
Τον ήλιο στην ανατολή του.

Αιμιλία Αγκαβανάκη

Ο Θόλος του Αχιλλέα*

Μην φοβάσαι τον κακό καιρό
ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ είν' εδώ.
Έκανε την ασπίδα θόλο
και τον έστησε παντού
όπου λιμάνι κάμπος και βουνό.
Ο ACHILLES είν' εδώ.

**Αντιπυραυλικό σύστημα, το αγοράσαμε από το ΙΣΡΑΗΛ σε καλή τιμή 3 και κάτι δισ. ευρώ.*

Σοφοκλής Δρόσος

ΑΓΩΝΑΣ

Χωρίς εσένα
τίποτα δε γυρνά.
Χωρίς αγώνες
η ζωή κατρακυλά.
Μην αφήνεις άλλους
να ορίζουν τη ζωή σου
Πάλεψε για σένα
και για το παιδί σου.
Για να μη σου το πάρουν
τροφή για τα κανόνια
ούτε να ζητιανεύει
δουλειά στα μονοπώλια.

D.ARMODOROS

Απαιτούμε το δικαίωμα στην ελεύθερη πρόσβαση σε μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους όλο τον χρόνο

Η κυβέρνηση με κοινή υπουργική απόφαση Υπουργείου Πολιτισμού και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών καταργεί το μειωμένο εισιτήριο σε Μουσεία και Αρχαιολογικούς χώρους κατά 50%, για τους πολίτες άνω των 65 ετών, κατά τη θερινή περίοδο από 1ης Ιουνίου έως και 30 Σεπτεμβρίου.

Είναι γνωστό ότι αυτή την περίοδο γίνονται οι περισσότερες εκδρομές και επισκέψεις σε αυτούς τους χώρους. Το κόστος των εισιτηρίων είναι αποτρεπτικό για τους συνταξιούχους, όταν κοστίζουν 20 και 30€. Την ίδια στιγμή από το εισόδημα όλων των συνταξιούχων αφαιρούνται κάθε χρόνο περισσότερα από 8,5 δισ. ευρώ. Ακόμη, να σημειώσουμε ότι από το 2010 μέχρι σήμερα, όλοι οι συνταξιούχοι έχουμε χάσει συσσωρευτικά περισσότερα από 13 δισεκατομμύρια εξαιτίας των περικοπών στις συντάξεις και των μνημονιακών μέτρων. Σε ποσοστό οι απώλειες φθάνουν έως και το 45% των αποδοχών μας κατά τη διάρκεια αυτής της δεκαετίας.

Η κατάργηση του μειωμένου εισιτηρίου κατά τη θερινή περίοδο κινείται στη λογική της μεγιστοποίησης της εισπραξιμότητας, καθώς πρόκειται για την περίοδο με τη μεγαλύτερη τουριστική κίνηση.

Η απαίτηση για ελεύθερη πρόσβαση όλων των πολιτών άνω των 60 ετών, σε μουσεία και αρχαιολογικούς χώρους όλο το χρόνο, χωρίς όρους είναι δίκαιη και πρέπει να ικανοποιηθεί. Η πολιτιστική μας κληρονομιά δεν μπορεί να γίνεται εμπόρευμα και να εντάσσεται στους νόμους της ελεύθερης αγοράς για περισσότερα κέρδη.

Σχετική ερώτηση, έχουν καταθέσει οι βουλευτές του ΚΚΕ προς την Υπουργό Πολιτισμού και ζητούν τη θεσμοθέτηση της ελεύθερης πρόσβασης των πολιτών άνω των 60 ετών σε Μουσεία και Αρχαιολογικούς χώρους, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.

NAZA, παράπλευρη απώλεια

Πολύ πρόσφατα, στο Φεστιβάλ κινηματογράφου της Βενετίας προβλήθηκε το διάρκειας 80 λεπτών ντοκιμαντέρ **"NAZA"** των Γιούβαλ Αμπραχάμ και Ρέιτσελ Ζορ, που καταγράφει τη βαρβαρότητα του ισραηλινού στρατού ενάντια στους Παλαιστίνιους.

Ο τίτλος "ΝΑΖΑ" προκύπτει από τον στρατιωτικό όρο «Nezek Agavi», που στα εβραϊκά σημαίνει **«παράπλευρη απώλεια»** και υποδηλώνει τις «αποδεκτές» απώλειες αμάχων σε καταστροφές μη στρατιωτικών υποδομών, κατά τη διάρκεια μιας στρατιωτικής επιχείρησης.

Οι δύο δημιουργοί συγκέντρωσαν μαρτυρίες 24 μελών του ισραηλινού στρατού και των υπηρεσιών πληροφοριών, με αλλοιωμένα χαρακτηριστικά προσώπου και φωνής, που συμμετείχαν εκ των έσω στη διαδικασία στοχευμένων πληγμάτων εναντίον κατοικιών στη Γάζα, με αποτέλεσμα τη δολοφονία χιλιάδων αμάχων Παλαιστινίων, ανάμεσά τους και πολλών παιδιών.

Οι μαρτυρίες που κινηματογραφήθηκαν νύχτα σε ταράτσες του Τελ Αβίβ, περιγράφουν με λεπτομέρειες τον **τρόπο παρακολούθησης και επιλογής στόχων με σύγχρονες τεχνολογίες και τεχνητή νοημοσύνη,** ενσωματώνοντας εκ των προτέρων μεγάλο αριθμό θυμάτων μεταξύ αμάχων.

Αναλύουν τη λειτουργία ενός συστήματος, που σαρώνει και αναλύει συνεχώς το τηλεπικοινωνιακό δίκτυο της Γάζας, παρακολουθώντας τηλεφωνικές κλήσεις, γεωγραφικές μετακινήσεις και κοινωνικές αλληλεπιδράσεις, προκειμένου να εντοπίζει και να υποδεικνύει υποψήφιους στόχους.

Περιγράφουν μια αυτοματοποιημένη διαδικασία βιομηχανικής κλίμακας, απαλλαγμένη από ανθρώπινα συναισθήματα. Χαρακτηριστικά, **ένας από τους συμμετέχοντες στην ταινία σημειώνει: «Γινόταν σε μαζική κλίμακα, σαν εργοστάσιο»**.

Ένας άλλος στρατιωτικός, επιφορτισμένος με τη διαδικασία εντοπισμού και επιβεβαίωσης των στόχων, περιγράφει την αποστασιοποίηση που προκαλεί η τεχνολογία, αναφέροντας ότι η όλη διαδικασία **μοιάζει: «...σαν βιντεοπαιχνίδι, γιατί όλα γίνονται εξ αποστάσεως και είναι τρελά διασκεδαστική»**.

Ενδεικτική της βαρβαρότητας που διαπράττεται από τον ισραηλινό στρατό κατά των Παλαιστινίων είναι η καταγραφή σε μια από τις συνεντεύξεις ότι **υπάρχει έγκριση πληγμάτων με εκ των προτέρων υπολογισμό των αναμενόμενων απωλειών αμάχων** και μάλιστα καταγγέλλεται και περίπτωση με τη δολοφονία έως και «500 NAZA» προκειμένου να εκτελεστεί ένα στέλεχος της Χαμάς. Δηλαδή, από αυτούς τους λεγόμενους βομβαρδισμούς ακριβείας ξεκληρίστηκαν 500 άμαχοι, ολόκληρες οικογένειες και συνοικίες.

Αυτά που αποκαλύπτονται έχουν αποδειχθεί στην πράξη αν δει κανείς την ισοπεδωμένη πολύπαθη Γάζα, ωστόσο όπως ήταν αναμενόμενο, ο Νετανιάχου και η στρατιωτική ηγεσία έσπευσαν να το διαψεύσουν, μιλώντας για «επίθεση στο κράτος του Ισραήλ», «προδοσία κατά του κράτους» και δηλώνοντας πως θα ενεργήσουν άμεσα για την «ανάκληση της ισραηλινής υπηκοότητας αυτών των απεχθών δημιουργών, λόγω προδοσίας κατά του κράτους».

Αποδεικνύεται λοιπόν περίτρανα, πώς αντιμετωπίζονται οι κινηματογραφιστές που υψώνουν ανάστημα αντίστασης και αλληλεγγύης, και δεν δέχονται να μείνουν σιωπηλοί μπροστά στη γενοκτονία που συντελείται στην Παλαιστίνη (74.245 νεκροί και 175.200 τραυματίες Παλαιστίνιοι, μέχρι σήμερα).

Όπως και ότι ο κινηματογραφικός φακός, πέρα από ένα εξάρτημα, μπορεί να γίνει και εργαλείο. Εργαλείο αποκάλυψης των συνθηκών που ζει ο άνθρωπος σήμερα, εργαλείο αντίστασης σε αυτές, όταν βρεθεί στα χέρια δημιουργών που τολμούν και παίρνουν θέση.

Στο σημείο αυτό παρατίθεται απόσπασμα της συνέντευξης των δημιουργών, που βραβεύθηκαν για το ντοκιμαντέρ με το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής του Φεστιβάλ.

«Πιστεύουμε ότι η άρνηση ενός εγκλήματος είναι αυτή που επιτρέπει τη συνέχισή του, και γι' αυτό είναι σημαντικό για εμάς να δουν οι Ισραηλινοί αυτό το ντοκιμαντέρ, αλλά και εδώ στην Ιταλία, αφού η κυβέρνησή σας και η γερμανική κυβέρνηση εμποδίζουν την άσκηση πίεσης στο Ισραήλ, όπως και οι Αμερικανοί, που η χώρα τους χρηματοδοτεί μεγάλο μέρος αυτών των φόνων».

Διάτρητος θόλος

Η κυβέρνηση της ΝΔ ανακοίνωσε, τέλος Αυγούστου, τη νέα συμφωνία με το Ισραήλ «ανάπτυξη πολυεπίπεδου συστήματος αεράμυνας» (θόλου), την «Ασπίδα του Αχιλλέα», κόστους 3,035 δισ. ευρώ, για την άμυνα της χώρας.

Περιλαμβάνει τα ισραηλινά συστήματα David's Sling, Barak MX, Spyder, ραντάρ πολλαπλών αποστολών για εναέρια επιτήρηση και σύστημα διοίκησης και ελέγχου.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης όπως το ΠΑΣΟΚ ή η ΕΛ.Α.Σ. (κόμμα Τσίπρα) συμφωνούν με αυτήν την προμήθεια, ενώ και η συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ υποδέχτηκε τη συμφωνία κάνοντας λόγο για «ένα διαφορετικό μοντέλο αεράμυνας», «αδιαπέραστη ασπίδα ή θόλο».

Ας δούμε όμως ορισμένες «λεπτομέρειες».

- Με βάση πραγματικά ευρωπαϊκά δεδομένα για αντίστοιχα ισραηλινά συστήματα **η συνολική επιβάρυνση μακροπρόθεσμα μπορεί να φτάσει τα 5 δισ. ευρώ** (συντήρηση, ανταλλακτικά, ενδιάμεση τεχνική υποστήριξη)
- Η **αναχαίτιση δεκάδων drones**, κόστους λίγων χιλιάδων ευρώ, υλοποιείται με **πυραύλους**, κόστους έως και πάνω από 1 εκατομμύριο ευρώ. **Αυτό οδηγεί γρήγορα σε οικονομική και αποθεματική εξάντληση**
- Σε **μαζική, ταυτόχρονη επίθεση** εκατοντάδων drones και πυραύλων Κρουζ, το σύστημα κινδυνεύει με ψηφιακό και επιχειρησιακό κορεσμό. Μόλις εξαντληθούν οι πύραυλοι στους εκτοξευτές, **δημιουργείται επικίνδυνο παράθυρο τρωτότητας, όπως αποδείχτηκε στα μέτωπα στη Μέση Ανατολή μειώνοντας την αποτελεσματικότητα του θόλου κάτω από το 60%, σύμφωνα με ανεξάρτητους «δυτικούς» παρατηρητές**
- Αξιωματούχος του ισραηλινού υπουργείου Άμυνας, παραδέχτηκε πως **«ο "πηγαίος κώδικας" δεν περιλαμβάνεται στην άδεια χρήσης της συμφωνίας». Παρ' όλες τις «διευκρινίσεις»** αποκαλύπτεται ότι για οποιαδήποτε δυσλειτουργία, συντήρηση ή αλλαγή τακτικής, **η Ελλάδα μετατρέπεται σε τεχνολογικό «όμηρο» των ισραηλινών εταιρειών**
- Για να σχεδιάσουν το σύστημα, **οι Ισραηλινοί πρέπει να χαρτογραφήσουν όλο το ανάγλυφο και τις στρατιωτικές εγκαταστάσεις της χώρας.** Να γνωρίσουν, δηλαδή, ευαίσθητες υποδομές, γνώσεις **που μπορούν να αξιοποιηθούν ενάντια στην Ελλάδα,** αν αλλάξουν τα γεωπολιτικά συμφέροντα στην περιοχή
- **Η «Ασπίδα του Αχιλλέα» πρέπει να «κουμπώσει» πάνω στα υφιστάμενα ελληνικά συστήματα** (π.χ. αμερικανικοί Patriot, γαλλικές φρεγάτες, ιπτάμενα ραντάρ). **Οποιοδήποτε κενό ή καθυστέρηση στη μεταφορά δεδομένων ανάμεσα στα συστήματα αποβαίνει μοιραίο σε πολεμικές συνθήκες**
- Σε περίπτωση γενικευμένης σύγκρουσης στην περιοχή, **ο «θόλος» και οι υποδομές του γίνονται αυτομάτως πρωταρχικός στόχος και μαγνήτης αντιποίνων** για τα αντίπαλα στρατόπεδα, εκθέτοντας τον λαό σε θανάσιμο κίνδυνο

Η Ασπίδα έχει μια τεράστια Αχίλλειο πτέρνα!

Η βασική επιχειρηματολογία για την αγορά του θόλου, και γενικά του εξοπλιστικού προγράμματος των 28 δισ. ευρώ, είναι η αντιμετώπιση της Τουρκίας, δηλ. της συμμάχου μας στο ΝΑΤΟ. Άραγε τι νόημα έχει η συμμετοχή μας στο ΝΑΤΟ;

Μήπως όμως η Ασπίδα είναι σχεδιασμένη για ξένα συμφέροντα και όχι για τις πραγματικές αμυντικές ανάγκες της χώρας; Τα γεγονότα «μιλούν»:

- Τον Σεπτέμβριο ψηφίστηκε νόμος στη Βουλή για τη Συμφωνία με την Υπηρεσία Επικοινωνιών και Πληροφοριών του ΝΑΤΟ, που **εντάσσει τους «Patriot» και τη μελλοντική «Ασπίδα», στο σύστημα Αντιβαλλιστικής Άμυνας του ΝΑΤΟ,** άρα για την εξυπηρέτηση των πολεμικών σχεδίων του ΝΑΤΟ και την προστασία των υποδομών του

- Όλες οι εισηγήσεις του υπουργείου Άμυνας των ΗΠΑ στο Κογκρέσο για την πώληση πολεμικού εξοπλισμού στην Ελλάδα έχουν πανομοιότυπα επιχειρήματα

«Την ενίσχυση της ικανότητας της Ελλάδας να υποστηρίζει το ΝΑΤΟ και να υπάρχει διαλειτουργικότητα με τις ΗΠΑ και τη συμμαχία του ΝΑΤΟ». «Τη συμβολή της Ελλάδας στην επίτευξη στόχων της εξωτερικής πολιτικής και εθνικής ασφάλειας των ΗΠΑ, μειώνοντας έτσι την απειλή που αποτελούν οι εχθροί της συμμαχίας για τις ΗΠΑ και τη συμμαχία».

Προφανώς η Τουρκία δεν συγκαταλέγεται στους εχθρούς της συμμαχίας…

Και **οι αποφάσεις των ελληνικών κυβερνήσεων δεν διαφέρουν.** Το 2015 η κυβέρνηση Τσίπρα εκσυγχρονίζει τα αεροσκάφη ναυτικής συνεργασίας P-3 (διαδικασία που συνεχίζεται από τις κυβερνήσεις Μητσοτάκη). «Non paper» που διακινούταν αρμοδίως ανέφερε: «Το θέμα δεν είναι κυρίως "ελληνικό", αλλά ΝΑΤΟικό, γιατί το ΝΑΤΟ θέλει εναέρια επιτήρηση σε Αιγαίο και Νοτιοανατολική Μεσόγειο».

- Οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις συμμετέχουν σε 7, εκτός συνόρων, ευρωατλαντικές αποστολές

Στη Βοσνία – Ερζεγοβίνη, στο Κόσοβο, στη Σαουδική Αραβία, στη Βουλγαρία, στην Κύπρο, βόρεια της Λιβύης και στην Ερυθρά Θάλασσα.

Η βασική δικαιολογία; Η διατήρηση ενός «ασφαλούς περιβάλλοντος» στην «ευρύτερη περιοχή»…

Η αιτία; Η προστασία ΝΑΤΟικών, αμερικανικών και βρετανικών στρατιωτικών βάσεων στην περιοχή, η εξυπηρέτηση γεωπολιτικών ανταγωνισμών και επιχειρηματικών συμφερόντων (πχ προστασία μεταφορών πετρελαίου, διυλιστηρίων και λιμενικών εγκαταστάσεων πετρελαίου), **με την αποστολή Patriot, F-16, φρεγατών κλπ.**

Γίνεται λοιπόν φανερό ότι και ο θόλος δεν θα εξυπηρετήσει την αυτόνομη προστασία της Ελλάδας, αλλά τα ευρωατλαντικά σχέδια στην Ανατολική Μεσόγειο και στη Μέση Ανατολή.

Η υπογραφή μάλιστα αυτής της συμφωνίας, μόλις 57 ημέρες πριν τις βουλευτικές εκλογές στο Ισραήλ, «ξεπλένει» τον κατηγορούμενο- επίσημα - για εγκλήματα πολέμου Νετανιάχου, που πανηγυρίζει για τη «σημαντικότερη συμφωνία στην ιστορία της χώρας του».

Η συμφωνία λοιπόν αυτή δεν είναι μια ουδέτερη εμπορική πράξη, αλλά μια βαθιά προκλητική και ντροπιαστική πολιτική επιλογή, που μετατρέπει την Ελλάδα σε συνένοχο στα εγκλήματα πολέμου.

Ο θόλος δεν είναι απλά ένα οπλικό σύστημα. Είναι όπλο που υπηρετεί τους «κοινούς στόχους» με τις ΗΠΑ στην περιοχή, όπως διαβεβαίωσε το Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Είναι κρίκος για βαθύτερη εμπλοκή της Ελλάδας στους πολέμους.

Το πραγματικό συμφέρον μας δεν βρίσκεται στη στοίχιση με τα ευρωατλαντικά σχέδια και την αναβάθμιση της χώρας σ' αυτά, ούτε στους τυχοδιωκτισμούς τύπου «ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου».

Ο δρόμος που συμφέρει τον λαό περνάει μέσα από τους αγώνες για την ανατροπή αυτού του συστήματος της εκμετάλλευσης, ενάντια στους πολέμους, οικοδομώντας σχέσεις αμοιβαίου συμφέροντος και πραγματικής φιλίας με όλους τους γύρω λαούς.

ΠΛΟΥΤΟΣ ΚΑΙ ΦΤΩΧΕΙΑ ΣΤΟΝ ΧΩΡΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Στο οικοδόμημα του ευρωπαϊκού και του παγκόσμιου ποδοσφαίρου η καλοκαιρινή μεταγραφική περίοδος ολοκληρώθηκε αφήνοντας πίσω της μια προκλητική εικόνα: πάνω από 9 δισ. ευρώ δαπανήθηκαν παγκοσμίως για αγορές ποδοσφαιριστών, με τις ευρωπαϊκές ομάδες να σπάνε κάθε προηγούμενο ρεκόρ. Κι ενώ οι λαοί της Ευρώπης στενάζουν από την ένταση της εκμετάλλευσης, τους δημοσιονομικούς «κόφτες» αλλά και την «αφαίμαξη» από την προσαρμογή στην πολεμική οικονομία, την ακρίβεια και τον πληθωρισμό, που βιώνουν την κατάρρευση των δημόσιων δομών Υγείας, Παιδείας, Πρόνοιας, Αθλητισμού κ.λπ., αυτός ο πακτωλός δισεκατομμυρίων αναδεικνύει μια αλήθεια: σε ό,τι αφορά τα κέρδη των πολυεθνικών και των επιχειρηματιών δεν υπάρχουν περιορισμοί, αλλά μόνο νέες ευκαιρίες για αμύθητα κέρδη.

Γιατί βλέπετε το επαγγελματικό ποδόσφαιρο των πολυπλόκαμων μπίζνες και κερδών αφενός παραμένει «προστατευμένο» από το καπιταλιστικό σύστημα, προκειμένου να συντηρεί την πανάρχαια δοκιμασμένη λογική «άρτος και θεάματα», κι αφετέρου ανήκει πλέον σε επενδυτικά funds, επιχειρηματίες - όπου γης - και πολυεθνικές, που το χρησιμοποιούν σαν εργαλείο χειραγώγησης, προώθησης γεωπολιτικής επιρροής και οικονομικού - επικοινωνιακού ξεπλύματος.

Παράλληλα ο φουκαράς φίλαθλος καλείται να πληρώνει όλο και πιο ακριβές συνδρομές στις τηλεοπτικές πλατφόρμες, πανάκριβα εισιτήρια για είσοδο στα γήπεδα, κ.ά. Και μήπως επενδύεται κάτι από όλο αυτό το αστρονομικό ποσό σε υποδομές για τον λαό, στην ενίσχυση του ποδοσφαίρου και συνολικά του αθλητισμού για τη νεολαία και τους εργαζόμενους; Ούτε ένα ευρώ!!

Στο ίδιο μοτίβο κινήθηκε και η ελληνική αγορά σαν μια μικρογραφία της ευρωπαϊκής. Δεκάδες εκατομμύρια ξοδεύτηκαν προκειμένου οι ΠΑΕ να ενισχύσουν τη θέση τους στον εσωτερικό και διεθνή ανταγωνισμό (όπου υπάρχουν εξασφαλισμένα κέρδη), αλλά και το "prestige" των ιδιοκτητών τους (κάποιοι από αυτούς τους επιχειρηματίες είναι και ιδιοκτήτες ΜΜΕ), με στοχεύσεις πολύπλευρης χειραγώγησης.

Και το κράτος; Αυτό το κράτος, που δεκαετίες τώρα έχει κλείσει τη στρόφιγγα της χρηματοδότησης (ειδικά μετά τους Ολυμπιακούς του 2004 και τα χρόνια των μνημονίων) προς τον ερασιτεχνικό αθλητισμό, τα αθλητικά σωματεία και τις Ομοσπονδίες, που αφήνει τις αθλητικές υποδομές σε σχολειά και δήμους να ρημάζουν ασυντήρητες (πολλές από τις οποίες στερούνται ακόμα και άδειας λειτουργίας ή πιστοποιητικών ασφάλειας), που οι ελλείψεις σε υλικοτεχνική υποδομή και σε εξειδικευμένο προσωπικό διαρκώς «αυγαταίνουν», αυτό το κράτος συνεχίζει να παρέχει προκλητικά στις ΠΑΕ φορολογικές διευκολύνσεις, χρηματοδοτήσεις για συστήματα VAR και ηλεκτρονικά εισιτήρια, χώρους-άδειες-χρήμα για νέα γήπεδα κλπ κλπ.

Πίσω από τα φώτα και την απατηλή λάμψη του εμπορευματοποιημένου επαγγελματικού αθλητισμού υπάρχει μια άλλη ζοφερή πραγματικότητα, που βιώνουν καθημερινά οι αθλητές, οι οικογένειές τους, οι προπονητές και κάποιοι παράγοντες των ερασιτεχνικών σωματείων. Του βασικού δηλαδή κυττάρου του αθλητισμού. Η διαχρονική υποβάθμιση της Φυσικής Αγωγής στα σχολεία και η συρρίκνωση των δωρεάν προγραμμάτων των δήμων μετέφεραν όλο το βάρος της μαζικής άθλησης στο αθλητικό σωματείο, χωρίς αυτό να συνοδεύεται από την απαραίτητη κρατική στήριξη. Έτσι το σωματείο, που αποτελεί τη μόνη διέξοδο άθλησης και κοινωνικοποίησης της νεολαίας μετά το σχολείο, είναι αναγκασμένο να υπηρετήσει ταυτόχρονα τον αθλητισμό υψηλού επιπέδου και τη μαζική άθληση. Και προφανώς ασφυκτιά!

Οι πρόσφατες λοιπόν επιτυχίες των αθλητών μας στο Πανευρωπαϊκό στίβου, στο Παγκόσμιο στίβου Κ20, στο Πανευρωπαϊκό κολύμβησης (και συγχρονισμένης), στο Πανευρωπαϊκό κωπηλασίας, στους Μεσογειακούς κλπ φαντάζουν τουλάχιστον σαν άθλοι!!!

Σκεφτείτε λοιπόν τι θα γινόταν αν υλοποιούνταν άμεσα το διεκδικητικό πλαίσιο που θα περιλάμβανε:

- γενναία αύξηση της τακτικής κρατικής επιχορήγησης σε ομοσπονδίες και σωματεία
- πλήρη απαλλαγή των σωματείων από το χρηματικό αντίτιμο για τη χρήση δημόσιων και δημοτικών υποδομών
- δωρεάν πρόσβαση και απαλλαγή από συνδρομές για τα παιδιά των ανέργων και των λαϊκών οικογενειών
- μισθοδοσία των προπονητών στα ίδια επίπεδα με το ωρομίσθιο των εκπαιδευτικών
- πρόσληψη καθηγητών Φυσικής Αγωγής στα σχολεία
- αναβάθμιση των πάσης φύσεως αθλητικών εγκαταστάσεων
- ετήσιες δωρεάν προληπτικές εξετάσεις για τους αθλητές και υποχρεωτική παρουσία αθλητιάτρου σε κάθε δραστηριότητα

Σίγησαν τα «Μαλαματένια λόγια»

Στις 2 Αυγούστου 2026 «έφυγε» ο Λάκης (Μιχάλης) Χαλκιάς, από τις σημαντικότερες μορφές της ελληνικής παραδοσιακής, λαϊκής και έντεχνης μουσικής.

Γεννήθηκε το 1943 στα Γιάννενα και ήταν γιος του σπουδαίου κλαρινίστα Τάσου Χαλκιά, (1914-1992).

Η οικογένειά του βίωσε τη φτώχεια και τις κακουχίες, την εκμετάλλευση και την αδικία. Οι Χαλκιάδες εμψύχωναν τους αντάρτες στα βουνά με τα κλέφτικα και τα ηπειρώτικα τραγούδια τους. Με αυτή την κληρονομιά προικίστηκε ο Λάκης Χαλκιάς. Γι' αυτό η απόφασή του να στρατευτεί με την τέχνη του στο πλευρό του λαού ήταν μία βαθιά συνειδητή επιλογή ταιριαστή στην κοινωνική καταγωγή του.

Άφησε το αποτύπωμά του με την δωρική ερμηνεία του στα ηπειρώτικα μοιρολόγια, στα τραγούδια της ξενιτιάς και στα έργα μεγάλων μας ποιητών. Τραγούδησε για τον εργάτη, τον εμιγκρέ της «Φάμπρικας», «που… δουλεύει νύχτα μέρα στη βάρδια δύο δέκα», για τον δάσκαλο που «δασκαλεύει με… λόγια της φωτιάς».

Συνεργάστηκε με κορυφαίους ερμηνευτές και δημιουργούς του ελληνικού τραγουδιού, Μπέλλου, Μπιθικώτσης, Καζαντζίδης, Ξυλούρης κ.α., αλλά και με συνθέτες, Παπαϊωάννου, Τσιτσάνης, Καλδάρας, Μαρκόπουλος, Θεοδωράκης, Λεοντής κ.α.

Έπαιζε 5 μουσικά όργανα, κιθάρα, μπουζούκι, λαούτο, τζουρά και ούτι.

Τα χρόνια της δικτατορίας και της μεταπολίτευσης, η φωνή του Λάκη Χαλκιά ταυτίστηκε με τους μεγάλους κοινωνικούς και πολιτικούς αγώνες του λαού μας. Όντας ο ίδιος μέλος της Νεολαίας Λαμπράκη, γνώρισε από πρώτο χέρι τις διώξεις. Φεύγει για τον Καναδά και τις ΗΠΑ το 1967.

Με την επιστροφή του το 1971, γνωρίζει τον Γιάννη Μαρκόπουλο. Η φωνή του συναντήθηκε με τη δύναμη της μουσικής του μεγάλου συνθέτη και έτσι γεννήθηκαν αξέχαστες ερμηνείες που ύμνησαν τον εργάτη, τον μετανάστη, τον βιοπαλαιστή της πόλης και του χωριού. Έργα ορόσημα, όπως ο «Στρατής Θαλασσινός» σε ποίηση Σεφέρη, η «Θητεία» του Μάνου Ελευθερίου, οι «Μετανάστες» του Γ. Σκούρτη, ο «Θεσσαλικός κύκλος» του Κώστα Βίρβου και «Οι Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» του Διονύσιου Σολωμού.

Τραγούδησε σε πάνω από δυόμισι χιλιάδες συναυλίες στην Ελλάδα και σε 45 χώρες του εξωτερικού. Τραγούδησε για την ειρήνη, την αλληλεγγύη σε λαούς που δοκιμάζονταν, στις πρωτομαγιάτικες συγκεντρώσεις, σε μεγάλες πολιτικές και πολιτιστικές συγκεντρώσεις.

Για περισσότερα από 50 χρόνια υπήρξε σταθερή η συμμετοχή του στα φεστιβάλ της ΚΝΕ -Οδηγητή. Άλλωστε σε όλη του τη ζωή ήταν δίπλα στο ΚΚΕ και το 2017 συμμετείχε στο ψηφοδέλτιο της Β΄ Αθήνας.

Το έργο του θα παραμείνει ζωντανό στη μνήμη και τη συνείδηση των επόμενων γενεών. Ένα έργο που ενώνει το δημοτικό, το ρεμπέτικο και το έντεχνο λαϊκό τραγούδι σε μια ενιαία, ανεξίτηλη κληρονομιά για την ελληνική μουσική ιστορία.

«…Η φάμπρικα δεν σταματά
δουλεύει νύχτα-μέρα
και πώς τον λεν τον διπλανό
και τον τρελό τον Ιταλό
να τους ρωτήσω δεν μπορώ
ούτε να πάρω αέρα…»

Βίκτορ Χάρα, ο τραγουδοποιός του λαού της Χιλής

Ο Βίκτορ Χάρα γεννήθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 1932 σε μια μικρή πόλη (Λονκέν) έξω από το Σαντιάγο της Χιλής. Παιδί φτωχών αγροτών, γνώρισε από πολύ νωρίς την εκμετάλλευση και την κοινωνική αδικία, αφού αναγκάστηκε να δουλεύει από έξι ετών. Από μικρός τραγουδούσε και έπαιζε στην κιθάρα του παραδοσιακά και λαϊκά τραγούδια της πατρίδας του.

Έχασε τη μητέρα του σε ηλικία 15 ετών. Μετά τη στρατιωτική του θητεία στράφηκε στην εκμάθηση και παρουσίαση των παραδοσιακών τραγουδιών του λαού του. Άρχισε να ασχολείται με το θέατρο, συμμετείχε σε πολλές θεατρικές παραγωγές, ενώ ταυτόχρονα ξεκίνησε μουσικές εμφανίσεις σε μικρό καφέ του Σαντιάγο. Είναι η εποχή που πολιτικοποιείται ενεργά, ενώ ταυτόχρονα κυκλοφορεί και τον πρώτο του δίσκο (1966).

Η ταξική του συνείδηση και η αγάπη του για την εργατική τάξη και τον χιλιανό λαό, μετουσιώνονται στα τραγούδια του, που εκφράζουν τα βάσανα, τις ελπίδες και τους αγώνες των απλών ανθρώπων, ενώ καυτηριάζουν την κοινωνική αδικία, την εκμετάλλευση και όσους υπηρετούν το σάπιο πολιτικό σύστημα. Ύμνησε την εργατική τάξη (από τα γνωστότερα τραγούδια του η «Προσευχή σ' έναν εργάτη»), τραγούδησε για τους αγώνες του λαού του για ανεξαρτησία, κοινωνική δικαιοσύνη, ισότητα, αξιοπρέπεια...

Έτσι έγινε αγαπητός και δημοφιλής όχι μόνο στους συμπατριώτες του αλλά και στους λαούς της Λατινικής Αμερικής. Η φήμη του είχε φθάσει στα ύψη και καλλιτέχνες, όπως η Τζόαν Μπαέζ, ο Πιτ Σίγκερ και ο Φιλ Οξ έκαναν γνωστά τα τραγούδια του στα πέρατα της οικουμένης.

Το 1970 άφησε το θέατρο και στράφηκε ολοκληρωτικά προς το τραγούδι και την πολιτική, πρωτοστατώντας στην ανάπτυξη, του πολιτικού και καλλιτεχνικού ρεύματος, που ονομάστηκε «Nueva Cancion» και έγινε η καλλιτεχνική έκφραση του συνασπισμού της Λαϊκής Ενότητας.

Ο στρατευμένος καλλιτέχνης, υποστήριξε τον σοσιαλιστή πρόεδρο Αλιέντε, συμμετέχοντας στις περιοδείες του και δίνοντας συναυλίες σε κάθε γωνιά της Χιλής. Το όνομα και η μουσική του Βίκτορ Χάρα ταυτίστηκαν με τις κοινωνικοπολιτικές αλλαγές στη χώρα του, συνόδεψαν τα όνειρα του χιλιανού λαού, ατσάλωσαν τις συνειδήσεις. Έτσι έγινε ο τροβαδούρος ενός λαού που πάλευε κατά της αντιδραστικής αστικής τάξης και του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού!

Όμως αυτές οι μέρες κράτησαν πολύ λίγο. Τρία χρόνια μετά την εκλογική νίκη της Λαϊκής Ενότητας εκδηλώθηκε το στρατιωτικό πραξικόπημα που σχεδίασαν, χρηματοδότησαν και καθοδήγησαν η αμερικανική κυβέρνηση και η CIA.

Το πρωί της 11ης Σεπτεμβρίου 1973, τα αεροπλάνα του πραξικοπηματία Πινοσέτ βομβαρδίζουν το Προεδρικό Μέγαρο στο Σαντιάγο. Ο εκλεγμένος πρόεδρος της Χιλής, Σαλβαδόρ Αλιέντε, πέφτει υπερασπιζόμενος τη δημοκρατία και την αξιοπρέπεια ενός ολόκληρου λαού με το όπλο στο χέρι.

Την ίδια ημέρα ο Βίκτορ Χάρα συνελήφθη στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο. Για πέντε ημέρες κρατήθηκε και βασανίστηκε φρικτά σε μυστικές φυλακές, χωρίς τροφή και νερό. Βλέπετε τα φλογερά του «όπλα», δηλαδή η φωνή, το τραγούδι, η κιθάρα του ήταν απειλή για τους φασίστες!

Στις 16 Σεπτεμβρίου, στο Στάδιο του Σαντιάγο (που είχε μετατραπεί, όπως και άλλοι χώροι, σε στρατόπεδο συγκέντρωσης- κολαστήριο), στο μέρος που τόσες φορές τραγούδησε για τον χιλιανό λαό, δολοφονήθηκε αφού πρώτα βασανίστηκε φρικτά. Ορισμένοι μάρτυρες αναφέρουν πως οι βασανιστές τού έσπασαν τα χέρια και του έδωσαν μία κιθάρα περιγελώντας τον ζητώντας του να παίξει και ο Χάρα φέρεται να τραγούδησε κάποια αποσπάσματα από το τραγούδι «Venceremos» («θα νικήσουμε»). Το κατακρεουργημένο και διάτρητο από 44 σφαίρες σώμα του βρέθηκε πεταμένο σε ένα δρόμο του Σαντιάγο.

Πενήντα τρία χρόνια από το θάνατό του, ο Βίκτορ Χάρα ζει στον νου και στην καρδιά του λαού της Χιλής, και όχι μόνο. Τα τραγούδια του συνεχίζουν να εμπνέουν την πάλη των λαών του κόσμου ενάντια στον ιμπεριαλισμό, να συντροφεύουν τους αγώνες της εργατικής τάξης για μια άλλη κοινωνία.

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Έργο του Α. Τάσσου "Το Κορίτσι με τα Μικρά Δέντρα" (1963)

Έλλη Αλεξίου:
"Η παιδαγωγός, η συγγραφέας, η αγωνίστρια"

Η Έλλη Αλεξίου, η εμβληματική γυναικεία μορφή που αφιέρωσε τη ζωή της στην παιδεία, στην τέχνη και στο όραμα για έναν ανθρώπινο κόσμο.

Γεννήθηκε το 1894 στο Ηράκλειο της Κρήτης. Σπούδασε στο Διδασκαλείο Ηρακλείου και για 6 χρόνια υπηρέτησε ως δασκάλα στο Γ΄ Χριστιανικών Παρθεναγωγείον.

Το 1920, μετά το γάμο της με τον Βάσο Δασκαλάκη, ήρθε στην Αθήνα. Ακολούθησε σπουδές Παιδαγωγικής και Φιλολογίας. Διδάσκει για 19 χρόνια ως καθηγήτρια Μέσης Εκπαίδευσης.

Οι λαϊκοί αγώνες που δυναμώνουν, οι διώξεις όσων πρωτοστάτησαν στην εκπαιδευτική αναγέννηση που οραματίστηκε ο Δημήτρης Γληνός, οδηγούν την Έλλη Αλεξίου όλο και πιο κοντά στις κομμουνιστικές ιδέες.

Το 1928 γίνεται μέλος του ΚΚΕ. Το 1934 γίνεται μέλος της ΕΕΛ (Εταιρεία Ελλήνων Λογοτεχνών). Το 1936 η δικτατορία του Μεταξά την συλλαμβάνει και ανακρίνεται από την Ειδική Ασφάλεια.

Το 1945 φεύγει για σπουδές στη Σορβόννη με υποτροφία, αλλά της έχει αφαιρεθεί ήδη η Ελληνική Ιθαγένεια και της έχει απαγορευτεί η επιστροφή στην πατρίδα. Δουλεύει ως εκπαιδευτικός σε σοσιαλιστικές χώρες. Το 1949 διορίζεται εκπαιδευτική σύμβουλος για τα ελληνικά σχολεία των σοσιαλιστικών χωρών.

Η Έλλη Αλεξίου γράφει για εκείνα τα παιδιά. *«Μείναν αγράμματα, από τον καιρό του κατακτητή, είχαν γίνει βοσκάκια στους λόγγους. Άλλα είχαν χάσει τους γονείς τους στον πόλεμο, άλλων παιδιών οι γονείς είχαν απομείνει στην πατρίδα, οι γονείς που ήταν μαχητές, δεν μπορούσες να ξέρεις πού βρίσκονταν με το τέλος του ένοπλου αγώνα, άλλοι τράβηξαν δώθε και άλλοι κείθε. Τα παιδιά στην ολοπρώτη αρχή δεν είχαν ανάγκη μόνο εκπαίδευσης, μα γενικότερης περίθαλψης. Έτσι τα σχολεία της πρώτης περιόδου, ήταν καθαυτό "πολυμελείς οικογένειες" και οι εκπατρισμένοι εκπαιδευτικοί, αν και πάμπολλοι, πέφτανε λίγοι. Δεν επαρκούσαν ούτε για τον τόσο αριθμό παιδιών, ούτε για τις τόσες ανάγκες»*.

Το 1962 της επετράπη να επιστρέψει στην Ελλάδα για να παρευρεθεί στην κηδεία της αδερφής της, Γαλάτειας Καζαντζάκη. Το 1965 φυλακίζεται στις φυλακές Αβέρωφ με βάση τον αναγκαστικό νόμο 509.

Από τη μεταπολίτευση και μετά συμμετέχει σε όλες τις πολιτιστικές και πολιτικές συγκεντρώσεις του ΚΚΕ. Έφυγε στις 28 Σεπτεμβρίου του 1988.

Το πολύπλευρο έργο της - μυθιστορήματα, διηγήματα, παιδικά βιβλία, θεατρικά έργα, εκπαιδευτικά δοκίμια και ανθολογίες για την ποίηση και την αντίσταση θα μείνει ένα πολύτιμο υλικό διαπαιδαγώγησης των παιδιών και όχι μόνον. Όπως είχε πει η ίδια: ***"Από τα πρώτα κιόλας βιβλία μου συμμάχησα με τους αδύναμους και τους αδικημένους. Και τη συμμαχία αυτή την κράτησα πιστά σε όλη μου τη ζωή".***

Η πρώτη της εμφάνιση στο χώρο της λογοτεχνίας το 1923 ήταν με τη δημοσίευση του διηγήματος **"Φραντζέσκος"** στο περιοδικό Φιλική Εταιρεία (του Κόντογλου) μετά από παρότρυνση του συζύγου της Βάσου Δασκαλάκη. Ακολουθεί το 1931 η συλλογή **"Σκληροί αγώνες για μικρή ζωή"**. Το 1934 εκδίδει το **«Γ΄ Χριστιανικόν Παρθεναγωγείον»**, το 1938 εκδίδει τη δεύτερη συλλογή διηγημάτων με τίτλο **"Άνθρωποι"**. Ακολουθούν τα μυθιστορήματα **"Λούμπεν"** 1944, **"Βοηθός νηπιαγωγού"** 1952, **"Παραπόταμοι"** 1955, **"Με τη λύρα"** 1959, **"Και ούτω καθεξής"** 1964, καθώς και τέσσερις τόμοι διηγημάτων **"Σπουδή", "Αναχωρήσεις και μεταλλαγές", "Μυστήρια"** και **"Προσοχή συνάνθρωποι"**.

Αλλά και παιδικά βιβλία **"Ο Χοντρούλης και η Πηδηχτή"** το 1939, **"Τραγουδώ και Χορεύω", "Παίζουμε Κουκλοθέατρο;"** και η εγκυκλοπαίδεια για εφήβους **"Ρωτώ και Μαθαίνω"** το 1975.

Τα συναισθήματα που ένιωθε σ΄ όλες τις ηλικίες, τα περιγράφει ως εξής:

"Στην νηπιακή ηλικία είχα τα γραμματόσημα, τα πλεξίματα. Όλα με πάθος. Στην εφηβική τη ζωγραφική, τη γαλλική γλώσσα, τον Καβάφη, τον Ζολά, το δασκαλίκι. Στην νεανική ηλικία τη μουσική, το γράψιμο, την αριστερή ιδεολογία. Στην ωριμότητα τον αντιστασιακό αγώνα. Τρισευλογημένα να είστε όλα. Χάρη στον έρωτά σας, γνώρισα το χορτασμό μιας πλούσιας και γεμάτης ζωής".

Ο Γιάννης Ρίτσος το 1978 έγραψε για την Έλλη:

"Όμορφα που τα ταίριαξες συντρόφισσα Έλλη
νοικοκυριό και γράμματα, συγγνώμη και επανάσταση.
Τα ογδόντα χρόνια σου ανήλικα μου φαίνονται
για το πλατύ σου χαμόγελο
για τη μεγάλη σου καρδιά
με την Ανθρώπινη την τέχνη σου.
γεια σου συντρόφισσα Έλλη".

13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

Στις 18 Σεπτεμβρίου του 2013 ο αντιφασίστας μουσικός και μεταλεργάτης Παύλος Φύσσας δολοφονήθηκε από το μαχαίρι του φασίστα Ρουπακιά, κατ' εντολή της ηγεσίας της εγκληματικής ναζιστικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής. 13 χρόνια μετά η μνήμη του παραμένει άσβεστη, ζει μέσα στις καρδιές και τους αγώνες μας!

Η δολοφονία του Παύλου αποκάλυψε το πραγματικό, αποκρουστικό πρόσωπο των φασιστών της Χρυσής Αυγής, ότι δεν διστάζουν μπροστά σε κανένα έγκλημα. Είχε προηγηθεί η επίθεση στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ και του Συνδικάτου Μετάλλου στο Πέραμα, δολοφονικές επιθέσεις σε μετανάστες και Έλληνες εργάτες.

Οι φασίστες είναι παιδιά του καπιταλισμού και του αστικού κράτους. Είναι "χρήσιμοι" για να χτυπάνε τον λαό και τους αγώνες του. Όποτε τους χρειάστηκε το σύστημα, οι φασίστες ήταν πάντα εκεί: Συνεργάτες των ναζί στην Κατοχή, βασανιστές στη χούντα, τσιράκια των αφεντικών, εχθροί κάθε διεκδίκησης του λαού και της νεολαίας.

Η Χρυσή Αυγή έστηνε δουλεμπορικά γραφεία "μόνο για Έλληνες" για να τους εκμεταλλεύονται τα αφεντικά, έκανε δεκάδες προτάσεις στη Βουλή για φοροαπαλλαγές των Ελλήνων εφοπλιστών, ενώ ο ελληνικός λαός μάτωνε για τα κέρδη των λίγων. Το κράτος τούς στήριζε, η αστυνομία τούς έκανε πλάτες, τα ΜΜΕ τούς υπερπρόβαλλαν και οι μεγαλοεργολάβοι τούς χρηματοδοτούσαν. Έτσι φτάσαμε στη δολοφονία του Π. Φύσσα.

Κάτω από τη λαϊκή κατακραυγή και τους αγώνες του λαού το δικαστήριο μπορεί να καταδίκασε τους ναζί εγκληματίες, όμως η στήριξή τους από το σύστημα δεν σταμάτησε ποτέ.

Η δικαιοσύνη χρειάστηκε 11 χρόνια για να εκδώσει απόφαση, τους έριξε ποινές - χάδια και τελικά μείωσε τις ποινές τους ρίχνοντάς τους στα "μαλακά", αξιοποιώντας τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα που έγιναν από τον ΣΥΡΙΖΑ του Αλέξη Τσίπρα και διατηρήθηκαν από τη ΝΔ.

Σήμερα, 13 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου, οι περισσότεροι αποφυλακίζονται πριν καν εκτίσουν ολόκληρη την ποινή τους, όπως ο Μιχαλολιάκος, αρχηγός της Χρυσής Αυγής.

Ο φασίστας Κασιδιάρης καταδικάστηκε σε 13 χρόνια φυλακή, αλλά τώρα αποφυλακίζεται στα 6,5 χρόνια! Στη φυλακή τον είχανε στα "ώπα-ώπα", τον άφηναν να κάνει εκπομπές και να χύνει το ρατσιστικό του δηλητήριο. Τώρα του επιτρέπουν να συμμετέχει στις εκλογές, κάτι που δεν θα μπορούσε να κάνει αν είχε καταδικαστεί αμετάκλητα!

Είναι αυτός που συμμετείχε στον ηγετικό πυρήνα της εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής και έδινε εντολές για δολοφονικές επιθέσεις ενάντια σε εργάτες και νέους. Είναι αυτός που στήριξε το κόμμα των Σπαρτιατών και σήμερα οι περισσότεροι βουλευτές που εκλέχτηκαν με το κόμμα - βιτρίνα του Κασιδιάρη, ψηφίζουν μαζί με τη ΝΔ όλους τους αντιλαϊκούς νόμους.

Όσο μεγαλώνουν οι δυσκολίες του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος, τόσο εκείνο θα αξιοποιεί τους φασίστες ενάντια στον λαό και τη νεολαία, μαζί με την κρατική καταστολή και τη χειραγώγηση.

Σήμερα, που δυναμώνει η πολεμική προετοιμασία και η εμπλοκή της χώρας στους πολέμους, που δυναμώνει η επίθεση σε όλα μας τα δικαιώματα, το σύστημα τους στηρίζει και τους χρησιμοποιεί.

Παρά την απεγνωσμένη προσπάθεια που κάνουν να το παίξουν αντισυστημικοί, η πραγματικότητα επιβεβαιώνει πως είναι γέννημα - θρέμμα του ίδιου του συστήματος, δρουν με την ανοχή του σάπιου και διεφθαρμένου κράτους και τις πλάτες της αστυνομίας, υπηρετούν τα κέρδη των αφεντικών.

"Είμαι δικός σας. Είμαι της Χρυσής Αυγής", ήταν τα λόγια του χρυσαυγίτη δολοφόνου Ρουπακιά στους αστυνομικούς αμέσως μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Μόνο η πάλη του λαού και της νεολαίας ενάντια στο σύστημα της εκμετάλλευσης μπορεί να εξασφαλίσει την πραγματική καταδίκη και απομόνωση των φασιστών. Ο φασισμός δεν αντιμετωπίζεται με δικαστικές αποφάσεις. Αντιμετωπίζεται καθημερινά μέσα στους χώρους δουλειάς, στους χώρους εκπαίδευσης και στις γειτονιές. Τσακίζεται όταν δυναμώνει η οργάνωση στα σωματεία, στους φοιτητικούς συλλόγους, στα μαθητικά συμβούλια και η πάλη για τα δικαιώματά μας. Βρίσκει τείχος όταν ο λαός και η νεολαία γνωρίζει την Ιστορία και δεν αφήνει χώρο στη λήθη, το ψέμα, τη διαστρέβλωση και το ρατσιστικό δηλητήριο.

13 χρόνια μετά την δολοφονία του Παύλου. Δεν ξεχνάμε! Δεν συγχωρούμε! Συνεχίζουμε τον αγώνα ενάντια στον φασισμό και στο σύστημα που τον γεννά, τον θρέφει και τον αξιοποιεί.

Τραγωδία στην Κυψέλη: Όταν το κοινωνικό κράτος είναι ανύπαρκτο

Η τραγωδία που αποκαλύφθηκε στην Κυψέλη, γύρω από την υπόθεση του νεκρού βρέφους και των τριών κακοποιημένων ανήλικων παιδιών, φέρνει ξανά στην επιφάνεια τη σκληρή πραγματικότητα ενός κράτους εχθρικού, ακόμα και απέναντι στα δικαιώματα και τις ανάγκες των παιδιών.

Η φρίκη μάλιστα ολοκληρώνεται μετά και τη διαπίστωση ότι ενώ τα παιδιά είχαν βρεθεί και στο παρελθόν σε νοσοκομείο με εισαγγελική εντολή, λόγω κακοποίησης, οι γονείς κατάφεραν να τα πάρουν και να τα επαναφέρουν στο ίδιο κακοποιητικό περιβάλλον, αλλάζοντας συνεχώς διευθύνσεις, χωρίς κανένας φορέας να τους αναζητήσει.

Η «εξαφάνιση» βέβαια των παιδιών δεν ήταν τυχαία, αλλά το φυσικό αποτέλεσμα ενός ανύπαρκτου κοινωνικού κράτους, που χαρακτηρίζεται από εγκληματική υποστελέχωση.

Το πρόβλημα είναι βαθύτατα πολιτικό. Αντικατοπτρίζει τις κρατικές προτεραιότητες που δεν είναι κοινωνικές. Η χρηματοδότηση της υγείας, της παιδείας και της πρόνοιας υποβαθμίζεται συστηματικά, καθώς το κράτος επιλέγει να επενδύει σε τομείς που εξυπηρετούν άλλες σκοπιμότητες.

Η κοινωνική προστασία αντιμετωπίζεται ως πάρεργο ή ως περιττό κόστος. Αντί για ένα ισχυρό δίχτυ ασφαλείας, το κράτος προσφέρει αποσπασματικές λύσεις και επικοινωνιακά τεχνάσματα.

Πίσω από τις μεγαλόστομες κυβερνητικές διακηρύξεις και τα "Εθνικά Σχέδια Δράσης" περί παιδικής προστασίας κρύβεται η πραγματικότητα

- του **ενός (1) κοινωνικού λειτουργού ανά 60.000 κατοίκους** στις κοινωνικές υπηρεσίες των δήμων,

- των μόλις **1.707 μόνιμων ψυχολόγων και κοινωνικών λειτουργών, για σχεδόν 14.000 σχολικές μονάδες,**
- **των παιδιών** που έχουν απομακρυνθεί με εισαγγελική εντολή από επικίνδυνο περιβάλλον και **παραμένουν ακόμα και για μήνες στα νοσοκομεία,** επειδή δεν υπάρχουν επαρκείς δημόσιες δομές για να τα υποδεχτούν,
- των κακοποιημένων παιδιών που παραμένουν αβοήθητα σε κακοποιητικό περιβάλλον, επειδή **δεν υπάρχουν οι αναγκαίες δημόσιες υπηρεσίες για να τα στηρίξουν.**

Η προστασία κάθε παιδιού που ζει σε επικίνδυνο οικογενειακό περιβάλλον, που είναι κακοποιημένο ή χωρίς οικογένεια πρέπει να είναι αποκλειστική ευθύνη του κράτους, με σύγχρονες, δωρεάν, δημόσιες υπηρεσίες και δομές, πλήρως στελεχωμένες με μόνιμο εξειδικευμένο προσωπικό. Για την πρόληψη, τη στήριξη των θυμάτων βίας και κακοποίησης, των παιδιών και των οικογενειών σ' όλες τις πλευρές της ζωής, στη γειτονιά, στο σχολείο.

Αυτή τη στιγμή το κράτος έχει παραδώσει κρίσιμες κοινωνικές υπηρεσίες σε ΜΚΟ και ιδιώτες και **μόνο το 15% των δομών παιδικής προστασίας** στη χώρα **είναι κρατικό.**

Η προστασία των παιδιών δεν μπορεί να επαφίεται στην τύχη ή σε τυχαίες καταγγελίες.

Μπροστά στα φρικιαστικά εγκλήματα και τη βαρβαρότητα σε βάρος ανυπεράσπιστων παιδιών το δίλημμα είναι αμείλικτο:

Θα συμβιβαστούμε με ένα κράτος που βρίσκει δισεκατομμύρια για πολέμους, επιχειρηματικούς ομίλους και επενδυτικά σχέδια, την ώρα που αφήνει κοινωνικές υπηρεσίες αποδεκατισμένες, σχολεία χωρίς το αναγκαίο επιστημονικό προσωπικό και παιδιά χωρίς ουσιαστική στήριξη **ή θα παλέψουμε για ένα κράτος που θα έχει πρώτη και αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα την προστασία και ολόπλευρη ανάπτυξη κάθε παιδιού;**

Ασθενείς ή πελάτες;

Η πρόσφατη απώλεια του Γ. Μαζωνάκη επιβεβαίωσε ακόμα μια φορά και με τον πλέον τραγικό τρόπο την ανεξέλεγκτη κατάσταση που επικρατεί στον χώρο της ιδιωτικής και εμπορευματοποιημένης υγείας.

Η κυριαρχία του μοντέλου **"υπηρεσίες υγείας = επιχειρήσεις" και "ιατρός = επιχειρηματίας"** οδηγεί στην άσκηση της ιατρικής πέρα από κάθε επιστημονικό κριτήριο και με μοναδικό γνώμονα την επίτευξη του μεγαλύτερου οικονομικού οφέλους.

Για μια εμπορική επιχείρηση, περισσότερες υπηρεσίες είναι μεγαλύτερος τζίρος. Ο ασθενής δεν μπορεί εύκολα να γνωρίζει εάν πραγματικά χρειάζεται μια παρέμβαση και βασίζεται στον γιατρό. Και όταν η οικονομική συναλλαγή είναι το ενδιάμεσο (και είναι μάλιστα ισχυρό), **υπάρχει ο κίνδυνος να κατασκευάζεται η ανάγκη για θεραπεία.**

Ιδιωτικά ιατρεία, εκμεταλλευόμενα την ανθρώπινη ανάγκη για μακροζωία ή αποτοξίνωση, διαφημίζουν ιατρικές πράξεις και σοβαρές θεραπείες με όρους μάρκετινγκ, παρουσιάζοντάς τες σαν απλές υπηρεσίες ευεξίας (spa), υποβαθμίζοντας τους πραγματικούς ιατρικούς κινδύνους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί **η προβολή του ιατρικού τουρισμού ως πυλώνα επιχειρηματικής οικονομικής ανάπτυξης και πεδίου κερδοφορίας,** την ίδια στιγμή που οι δημόσιες δομές όλων των βαθμίδων του ΕΣΥ συστηματικά υποβαθμίζονται και απαξιώνονται συστηματικά.

Στο 1ο Διεθνές Συνέδριο Τουρισμού Υγείας το 2023, το οποίο τελούσε υπό την αιγίδα των Υπουργείων Υγείας και Τουρισμού, καθώς και της Περιφέρειας Αττικής, **ο πρώην Υπουργός Υγείας κ. Πλεύρης** είχε τοποθετηθεί υπέρ της δημιουργίας «πακέτων τουρισμού υγείας» ακόμη και μέσα σε ξενοδοχεία, **αναρωτώμενος γιατί να μην αναπτύσσονται ιατρικές πράξεις (αισθητικές, αιμοκάθαρση κ.ά.) σε μεγάλες τουριστικές μονάδες!**

Στο ίδιο πλαίσιο, **ο πρώην Υπουργός Τουρισμού κ. Κικίλιας** είχε στηρίξει ενεργά το άνοιγμα της ελληνικής αγοράς σε ξένους ασθενείς-τουρίστες, τονίζοντας τα οικονομικά οφέλη από την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών ευεξίας και ιατρικής φροντίδας, ενώ ο **κ. Πατούλης (Πρόεδρος ΙΣΑ & πρώην Περιφερειάρχης)** ως επικεφαλής του Ελληνικού Συμβουλίου Τουρισμού Υγείας, υπογράμμιζε σταθερά τη σημασία ανάδειξης της Ελλάδας σε διεθνή κόμβο, για τον ιατρικό τουρισμό.

Σε αυτό ακριβώς το συνέδριο εμφανίστηκε ως ομιλήτρια και η κατηγορούμενη γιατρός της υπόθεσης Μαζωνάκη, παρουσιάζοντας την πλασμαφαίρεση ως «καινοτόμο προϊόν» του ιατρικού τουρισμού.

Η συνύπαρξη των πολιτικών αυτών προσώπων με την κατηγορούμενη, στο ίδιο συνεδριακό περιβάλλον, αποδεικνύει ότι το επίσημο κράτος, στην προσπάθειά του να επιδοτήσει και να προβάλει τον ιδιωτικό ιατρικό τουρισμό, προσφέρει θεσμική κάλυψη και «βιτρίνα» σε πρόσωπα και πρακτικές που στερούνται νομιμότητας και ασφάλειας.

Όταν το ίδιο το πολιτικό σύστημα παρέχει βήμα, νομιμοποίηση και θεσμικό περίβλημα σε αμφιλεγόμενες ιατρικές πρακτικές, **η ευθύνη της πολιτείας ξεπερνά τα όρια της αμέλειας και αγγίζει τα όρια της συνέργειας.**

Απέναντι δε στα επιχειρήματα περί **ατομικής ευθύνης και «κομπογιαννιτών» γιατρών που επιστρατεύει ο νυν Υπουργός Υγείας, κ. Γεωργιάδης, η απάντηση δεν είναι να εκπαιδευτεί ο πολίτης ώστε να γίνει «εξυπνότερος πελάτης».**

Όταν διακυβεύεται η υγεία και η ζωή του, πρέπει να πάψει να αντιμετωπίζεται σαν πελάτης.

Και **δεν αρκεί ο εντοπισμός ενός ή δύο «κακών επαγγελματιών» και να συνεχίσει το σύστημα να λειτουργεί όπως πριν.** Όσο η υγεία αντιμετωπίζεται ως επενδυτική ευκαιρία και ο ασθενής ως πηγή εσόδων, οι συνθήκες που γεννούν τους «κομπογιαννίτες» θα αναπαράγονται νομοτελειακά.

Απαιτείται η κατάργηση της επιχειρηματικής δραστηριότητας στον χώρο της Υγείας, ώστε όλες οι ιατρικές πράξεις και θεραπείες να εκτελούνται με αυστηρά επιστημονικά κριτήρια σ' ένα ενιαίο, αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύστημα υγείας, επαρκώς στελεχωμένο και εξοπλισμένο.

Διαφορετικά, η μετατροπή της ιατρικής φροντίδας σε πεδίο κερδοσκοπίας, θα οδηγεί μόνιμα σε εκπτώσεις στους κανόνες ασφάλειας, στη χρήση παράνομων μεθόδων και, τελικά, στην έκθεση ανθρώπινων ζωών σε θανάσιμο κίνδυνο.

Ο ΘΕΟΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕ ΜΟΝΟ ΤΟ ΝΕΡΟ, ΑΛΛΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΦΤΙΑΞΕ ΤΟ ΚΡΑΣΙ!

(ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΚΩ)

Η αρχαιοελληνική λέξη Φθινόπωρο σημαίνει την εποχή που φθίνουν (τελειώνουν) τα φρούτα. Λέγεται και «μετόπωρον», «χειμόπωρο», «ψιμόπωρο» ή «στενοκαίρι». Συνδέεται άμεσα με τον γεωργό και τον κτηνοτρόφο, αφού είναι η εποχή της συγκομιδής και συνάμα της έντονης προετοιμασίας, τόσο για τη νέα σοδειά όσο για τις δύσκολες ημέρες του προσεχούς χειμώνα.

Πρώτος μήνας του φθινοπώρου ο Σεπτέμβριος, που πήρε το όνομά του από τη λατινική λέξη September (από το septem = επτά), καθώς στο αρχικό ρωμαϊκό ημερολόγιο ήταν ο έβδομος μήνας. Στη λαϊκή διάλεκτο ονοματίζεται και «Θεσέμπρης», «Σταυριάτης» (από τη γιορτή του Σταυρού στις 14) κλπ. Επειδή όμως στη συνείδηση των ανθρώπων της υπαίθρου είναι ο μήνας του τρύγου παίρνει το όνομα «Τρυγητής», «Τρυγομηνάς», «Πετμεζάς» και «Βεντεμάς» (βένδεμα: ο τρύγος και κάθε συγκομιδή).

Η ηλικία του σταφυλιού συμβαδίζει με την ηλικία του προϊστορικού ανθρώπου, κι αυτό το μαρτυρούν τα σταφυλόσπορα, που βρέθηκαν σε σπήλαια και σε ταφές. Λέγεται, πως η πατρίδα του σταφυλιού είναι η περιοχή του Καυκάσου κι από κει διαδόθηκε στη Μεσοποταμία και στη νοτιοανατολική Ευρώπη.

Κάπως έτσι «κουμπώνει» και ο μύθος του Διόνυσου, του νεογέννητου γιου του «μπερμπάντη» Δία, που για να τον προφυλάξει από τη ζηλιάρα Ήρα, τον παρέδωσε στις νύμφες ενός ασιατικού βουνού. Όταν ο Διόνυσος μεγάλωσε, δοκίμασε τους καρπούς ενός αμπελιού και μέθυσε με τον χυμό τους. Οι σύντροφοί του, Νύμφες και Σάτυροι, τον μιμήθηκαν και μεθυσμένοι πια, ξεκίνησαν τα ξέφρενα γλέντια τους στο διάβα των χρόνων.

Η ελληνική πάλι μυθολογία υποστηρίζει πως ένας βοσκός του βασιλιά της Αιτωλίας Οινέα, ονόματι Στάφυλος, παρατήρησε πως μία κατσίκα, που έτρωγε μόνο τους καρπούς ενός άγνωστου φυτού… τρελαινόταν. Έφερε ένα τσαμπί στον βασιλιά του, εκείνος δοκίμασε, το έστιψε στην παλάμη του, ήπιε τον χυμό και το… κακό ξεκίνησε! Οι λέξεις σταφύλι και οίνος, προς τιμήν τους, έμειναν στην ιστορία.

Ο οίνος συντρόφευε τον άνθρωπο από την αρχαιότητα. Ο Όμηρος «βάζει» στο στόμα του Κύκλωπα Πολύφημου λόγια που φανερώνουν ότι οι ποικιλίες αμπέλου δεν έχουν την ίδια ποιότητα, άρα και τα κρασιά τους έχουν γευστικές διαφορές. Ο Ησίοδος πάλι, τον 7ο αιώνα π.Χ., περιέγραψε την παρασκευή του "πάσσου οίνου" κατά τη φθινοπωρινή ισημερία.

Ο τρύγος, τα παλιότερα χρόνια, σήμαινε γενική επιστράτευση όλης της οικογένειας, από τους παππούδες μέχρι τα μικρά παιδιά. Εξ ού και η φράση «θέρος, τρύγος, πόλεμος», που υποδηλώνει το πόσο καθοριστική είναι η συμβολή όλων, για να ανταποκριθεί η κοινότητα στις δυσκολίες και των τριών αυτών καταστάσεων.

Πήγαιναν στον τρύγο με στολισμένα κάρα, με κοφίνια και με τραγούδια. Ο ιδιοκτήτης του αμπελιού, προσέφερε κεράσματα σε όσους τρυγούσαν, όπως στην οικογένεια, στους γείτονες, στους φίλους. Βλέπετε τότε η αλληλοβοήθεια (μίτζι, δανεικά, αργατεία κλπ) αποτελούσε παράδοση.

Η διαδικασία του τρύγου ζωντάνευε όλο τον αγροτικό πληθυσμό με τραγούδια, νταούλια, χορούς και πειράγματα, που συχνά συνεχίζονταν κυρίως στα πατητήρια, αλλά και στα αλώνια που «απλώνανε» τη σταφίδα. Εκεί, στα πατητήρια, πραγματώνονταν και οι πρώτες γευσιγνωσίες του νέου κρασιού. Μέρος του μούστου κρατούσαν οι νοικοκυρές για να φτιάξουν μουσταλευριά, μουστόγλυκα, μουστοκούλουρα, καλούδια που γλυκαίνουν τον άνθρωπο του μόχθου.

Εκτός από τα γλέντια, τα νεοελληνικά έθιμα του τρύγου είναι λιγοστά. Περιορίζονται σε μικρές θρησκευτικές τελετές (αγιασμούς ή προσφορές) και σε αντίστοιχες που έχουν τον χαρακτήρα των προλήψεων: πχ στα Βούρβουρα της Κυνουρίας άφηναν ένα κλήμα ατρύγητο και με ένα κανάτι νερό, νίβονταν αμίλητοι οι τρυγητάδες, για γούρι, για να είναι η επόμενη σοδειά καλύτερη. Στη Ρόδο κρεμούσαν στα κεντρικά δοκάρια των σπιτιών σακουλάκια με στάχυα, σταφύλια κ.α., ως φόρο τιμής στη γη.

Το κρασί αγαπήθηκε πολύ από τον άνθρωπο της δουλειάς, δοξάστηκε, έγινε το σύμβολο της λεβεντιάς και της φιλίας, αλλά και σύντροφος στη θλίψη, στη στενοχώρια και στη μεγάλη χαρά.

